செந்தமிழ்

வள்ளல் பாண்டித்துரைத் தேவர் நினைவுச் சிறப்பிதழ்

தொகுதி: 70	வளளுவர் ஆண்டு 2006 டிசமபர் 75	பகுதி-4
தொகுதி: 71	இராட்சச ஆண்டு பங்குனி மார்ச்சு 76	பகுதி-1

நல்லோர் செமமல் 1
திருமிகு. டி. பி. எம் பெரியசுவாமி

2. ஆசிரியப் பெருமகனுர் அன்று உரைததவை 5
திருமிகு. புலவர். வை. வேணுகோபாலன்.

3. பைந்தமிழ் வளர்த்த பாண்டித்துரைத் தேவர் 11
திருமிகு. பெ ஆளவரசு, எம். ஏ. பி டி.,

4 காலமும் கோலமும 14
திருமிகு கவியோகி. சுத்தானந்த பாரதியார்

5. திருக்குறட்கருத்தகம்—1 20

6 தனிமொழி-குடிலன் 25
திருமிகு. பூ சொல்விளங்கும் பெருமாள்.

7. களவின பெருமையும - கள்வனின் சிறுமையும 33
திருமிகு புலவர் கு சின்னையன்.

8 பட்டாங்கில் ஏறிய பாண்டித்துரைத் தேவர் 60
திருமிகு. ஆ ஆண்டியப்பன்

9. திராவிட மொழிகளில் வண்ணனை அமைப்பும்—வரலாற்று அமைப்பும் 66
திருமிகு இரா கோதண்டராமன். எம். ஏ., எம்.லிட்.,

சங்கம் நிறுவி தமிழ் வளர்த்த

வள்ளல் பாண்டித்துரைத் தேவர்.

தோற்றம் : 21-3-1867

மறைவு : 2-12-1911

நல்லோர் செம்மல்

T. P. M. பெரியசுவாமி,
செயலர்,
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்.

தோற்றுவாய் :-

'சிந்துகின்ற செங்குருதி செந்தமிழுக்குத் தான் என்றால் செந்தமிழ் நாடே சிவப்பாகட்டும்' என்று முழக்கமிட்டுச் சென்றான் பாவேந்தன். அவனுக்கு முன் வாழ்ந்த புலவர்களும் புரவலர்களும் உயிரினும் உயர்வாக உயர்தனிச் செம்மொழியைப் பொன்னைப்போல் கண்ணைப் போல் போற்றினார்கள். புகழ்ந்தார்கள். ஏற்றினார்கள், ஏடுகொண்டு தமிழ்நாடெல்லாம் எழுதினார்கள் எழுதின ஏடுகொண்டு கூடினார்கள். ஆண்டதமிழை — அமுதத் தமிழை அரங்கேற்றினார்கள். சிங்கம் நிகர் தமிழைச் சங்கம் வைத்துச் சாதித்தனர். தலைச்சங்கத்தைத் தலைதூக்கச் செய்தான் காய்சினவழுதிப் பாண்டியன். இடைச்சங்கத்தை இனிதமர்த்தினன் வெண்டேர்ச் செழியன். நன்மதுரையான அத் தொன்மதுரையைக் கடல் கலக்கப் படுத்தியது: காறை மதுரையாக்கியது மூன்றாம் சங்கத்தை முடத்திருமாறன் முறைப்படுத்தினான். போற்றுவார் இன்மையால் — பொல்லாதார் படையெடுப்பால் — ஏமாற்றுக்காரர்கள் இங்கு குடியேறியதால், இங்கும் அங்குமாக மடிகொண்டு மங்கியது. இவைகள் வரலாறு காட்டும் வன்மைகள்.

தமிழ்த் தோற்றம் :-

'அன்று ஆண்ட பாண்டியன் செந்தமிழ் மீண்டும் வந்தது போல்' தேவையான காலத்தில் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தை நன்மதுரையில் நிறுவ வந்து தோன்றினார் பாண்டியன். பாண்டித்துரைச்சாமி என்ற வழித் தோன்றல். பொற்காலம் எனப்போற்றப்படும் சங்ககாலச் சிறப்பனைத்தும பிறகாலத்தில் பெற்றுப் பெருத்தது முகவை என்னும் சேதுநாடு. திருத்தலங்களும் தெய்வப் புலவர்களும் திருவுருப்பெற்று திகழ்ந்த நாடு. சேது காவலர்கள் பாதுகாவலில் செழித்தநாடு. நாட்டிற்கு நல்லவராய், தமிழ்

ட்டிற்கு ஏடகமாய், கற்ற கவிவாணர்க்குக் காவலராய் தேமதுரத் தமிழோசை திக்கெட்டும் பரவவழி செய்பவராய் வசையற்று வாழ்ந்தவர்கள் சேதுபதி பரம்பரையினர். 'சிகாகோ உலகசமயப்பேரவைக்கு' வீரத்துறவி விவேகானந்தரை அனுப்பி இந்து சமயத்தை இகவுலகோர் அறியும்படி செய்த பெருமை பாஸ்கர சேதுபதிக்கே உண்டு. வாழையடி வாழையென வந்ததிருக்கூட்ட மரபில் வந்து தமிழ் வாழத் தோன்றியவர் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள். பாலவநத்தம் ஜமீன்தார் பொன்னுச்சாமித் தேவருக்கு 1867-ஆம் ஆண்டு பாண்டித்துரைச்சாமி என்ற பெயருடன் வந்துதித்தார்.

'தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்' என்றான் வான்புகழ் வள்ளுவன். 'சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே' என்று புரந்தார் பொன்முடியார் என்ற பெண் புலவர். கடமையைக் கண்ணெனக்கருதிய பொன்னுச்சாமித்தேவர் மகனை ம ணிலே தமிழ் மன்னனாக்கினார். அரசுக்கல்வியோடு தமிழ் அரசுக் கல்வியையும் பயிற்றுவித்தார். தந்தையறிவுமகனுக்கு தாய் எட்டடி என்றால் பிள்ளை பதினாறடி. கருவிலேதிரு உரு ல உன்னதம் கற்பவைகசடறக் கற்றார் நின்றார் அதற்குத் தக. நீண்ட புகழ் கொண்டார். தமிழ்ச்சிலையானார் நம் நினைவில் நிலையானார் நெற்றிநிறம்பத் திருநீறு; பொற்குடத்திற்குப் பொட்டிட்டதைப் போன்று சந்தனப் பொட்டுக்கு மேல் குங்குமப் பொட்டு. ஆதவனும் அழகுநிலவும் ஒருசேர அமர்ந்தது போன்று காதில் வைரக்கடுக்கன்கள் வளைந்திருக்கும் வினைக்குறிபோல முருக்கிவிட்ட மீசை. முழுநிலவு போன்ற முகப்பொலிவு சரிகைக்குல்லா நீண்ட அங்கி. செழியனும் மாறனும் சேர்ந்தோர் உருப்பெற்றது போன்ற திருவுரு. தேவாரம் அவரைச் சூழ்ந்திருக்கும் திருஆரம். திருவாசகம் அவர் உருகும் திருவாசகம். அல்லும் பகலும் அருமைத் தமிழ் மந்திரம். புன்னகை வேண்டுமென்றால்புலவரோர் இன்னகைவேண்டுமென்பார்.

சங்கத் தோற்றத்திற்கான காரணம் :-

தமிழ்க்காவலர் சிறந்தகாவலராகவும் விளங்கினார். அவரது முப்பத்து நான்காவது வயதில் முச்சங்கங்கள் வாழ்ந்த முக்கூடல் மாநகருக்கு சிறப்புச்சொற்பொழி வாற்ற வந்திருந்தார். ஒப்பீடுக் கருத்துக்காகத் தீந் தமிழ்த் திருக்குறளையும் கம்பர் போற்றும் கம்ப

இராமாயணத்தையும் தேடினார்; திகைப்பு மிஞ்சியது. நாடினார்; நலிவுமிஞ்சியது. வாடினார்; வருந்தினார். சங்கம் வைத்துப்போற்றிய மதுரை மண்ணிலே - சிங்கம் நிகர் தங்கமறவர்கள் போற்றிய தமிழ் மதுரையிலும் மங்கிவிட்டதே என்று மயங்கினார். தமிழின்றித் தான் வாழத் தயங்கினார். அன்றிலிருந்து அதே நினைவு அவருடைய கனவு நனவாக - ஏக்கம் எழுச்சிபெற 1901-ஆம் ஆண்டு மேமாதம் 21 22-ஆம் தேதிகளில் மாநில அரசியல் மாநாடு மதுரை மாநகரில் தொடங்கியது அதில் வரவேற்புக் குழுத்தலைவராக வந்தமர்ந்த வள்ளலுக்கு நல்லோர் செம்மலுக்கு. செயற்கரியன தமிழுக்காகச் செய்ய வேண்டும் என்ற செம்மாப்புத்தான் செறித்தோங்கியது அன்றிலிருந்து நான்கு மாதம் நல்லத்தமிழ்ப் புலவர்களை நாடி ஓடி வீடுதோறும் ஏடு தேடி நான்காவது தமிழ்ச் சங்கத்தை 1901-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 14-ஆம் நாள் புலவர்கள் போற்ற தமிழ்ப் புல்லர்கள் பொசுங்க புதுப்பித்தார. தமிழர்கள் நெஞ்சில் தன்னைப் பதிப்பித்தார் அவ்வமையம் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள தமிழ்ப்பெரியவர்களுக்கு தம்கைபடவே எழுதி அழைப்பிதழ் அனுப்பியிருந்தார் அதில் தமிழ்ச் சங்கத் தொடக்கவிழாவிற்கு தாங்கள் வருமபோது தங்களிடமுள்ள தமிழ்ஏடுகளை மறவாது எடுத்துவாருங்கள்; அதைப் படிஎடுத்துக் கொண்டு தந்துவிடுகிறேன. தாங்கள் விரும்பினல் அதைத் தங்கள் பெயரில் தமிழ்ச் சங்கத்தில் சேர்த்துக் கொள்கிறேன. தங்கள் தமிழ் அறிவைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குக் காணிக்கையாக்குங்கள் என்று வேண்டி எழுதியிருந்தார் பாண்டிவேந்தர். வந்து குவியவில்லை யென்றாலும் அவரது வளமான உள்ளம் வாகை சூடியது.

செயற்கரியன :-

முதலில் சேதுபதி உயர்நிலைப் பள்ளியிலே ஓர் அறையிலே கருவுற்றது தமிழ்ச்சங்கம். தேவருக்குத் தமிழ்ச் சங்கம் திகழ்ந்தோங்க வேண்டும் என்ற பேராஆசையிருந்தது. அதற்காகச் சீமைக்குச் சிவம் சந்த சேதுபதி பாசுகரரைச் சிந்தித்தார். சிறப்புக் கிடைத்தது இப்போது உள்ள தமிழ்ச்சங்கக் கட்டிடம் வீராச்சாமி நாயக்கருக்குச் சொந்தமாக இருந்த கட்டிடம் பாண்டித்துரைத்தேவர் இங்கு வந்தால் நண்பர்களைப்பார்க்கவும் கலந்துரையாடவும் தமிழ் ஆயவும் நல்லதொரு இடம் வேண்டும் என்று தா

இதைவாங்கினார். இவர் சோமசுந்தரகடவுளிடம் நல்ல பற்றுடையவர், எனவே இக்கட்டிடத்திற்குச் சோமசுந்தர விலாசம்' என்றுதான் பெயர் வைத்தார். சேதுபதி உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு அருகே இப்பொழுதுள்ள தலைமையஞ்சலகக் கட்டிடத்தில் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவலாம் என்று சென்று பார்த்தார். மனம் ஒப்பவில்லை. தான் தங்குவதற்கு என்று வாங்கிய சோமசுந்தர விலாசத்தையே தமிழ்ச்சங்கத்திற்குத் தந்த தகைமையை-தணியாத தமிழ்வேட்கையைத் தமிழ்நாடு போற்றக் கடமைப் பெற்றிருக்கிறது.

அன்னசத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்
அன்னயாவினும் புண்ணியங்கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் —

என்ற இவருக்குப் பின்னால் 1882-இல் தோன்றிய பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியின் ஆழ்ந்திருக்கும் கவியுள்ளத்தைக் கருவூலமாகக் கொண்டார். சேதுபதி மன்னர் கலாசாலை என்று தொடங்கி அதில் படிக்கும் வயதுடைய மாணவர்களை வயமின என வாழ்த்துக்கூறி வரவேற்பு அளித்து உணவூட்டி உடையுடுத்தி உறையுள்வுதவி படிப்பித்தார். தலைக்கு எண்ணெய் விளக்கெரிக்க எண்ணெய்கூடக் கொடுத்து குன்றனைய மொழிக்கு நன்று செய்தார் தமிழ்ச்சங்கத்தில நூல்களை அச்சிடுவதற்கென்றே தமிழ்நாட்டிலேயே சிறந்த 'தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை' என்ற பெயருடன் அச்சுக்கூடம் நிறுவினர். இவ்வாறு இளைஞர்களைப் பிடிப்பித்து, அவர்களை படிப்பித்து தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்து அறிவைப் பெருகச்செய்தார். நம்மை உருகச் செய்தார் பதிற்றுப்பத்து என்ற நூல் இங்கு இருந்தது. அதைக் கரையான் முன்னும் பின்னுமா உள்ள பகுதியை விரும்பிவிட்டது. எஞ்சியதை உ. வே சாமிநாதய்யர் எடுத்துப் பதிப்பித்தார். இங்கிருந்து 'செந்தமிழ்' என்ற இதழ்வெளிவந்தது இன்னும் இன்னல்களுக்கிடையே எழுந்து நிரநடை போடுகிறது. முதலில் செந்தமிழ் இதழுக்கு இரா. இராகவையங்கார் ஆசிரியராக இருந்தார். அடுத்து மு. இராகவையங்கார் ஆசிரியரானார். தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு புதுக்கோட்டை மன்னருடைய ஆதரவும் இருந்தது. இப்பொழுதுள்ள புதுக்

(50-ஆம் பக்கம் பார்க்க)

ஆசிரியப் பெருமகனார் அன்று உரைத்தவை

புலவர் வை. வேணுகோபாலன்
தாராபுரம்

※ பாடல் பெற்ற பைந்தமிழ்த் தலங்களுள் தஞ்சை வட்டத்துள்ள நஞ்சை வளமார் தெய்வத் திருநகர்—திருக் காட்டுப் பள்ளி—திருக்காட்டுப்பள்ளிக் கருகில்—இளங்கா டென்னும் பெயர் பெற்ற வளங்கொழிக்குஞ்சிற்றூர் ஒன்றுண்டு...

அச்சிற்றூரில்-ஐம்பதுஆண்டுகட்கு முன். ''நற்றமிழ்ச் சங்கம்'' என்ற பெயரில் நற்றமிழ்ப் பயிர்களை வளர்க்கும் நாற்றங்கால் ஒன்றுண்டு. அங்குள்ள நாற்றங்காலிலிருந்து நற்றமிழ்ப் பயிர்களைப் பறித்து-பாவலர் பலரும் பல்வேறி டங்களுக்குச் சென்று நடுவர்.

அந்நாற்றங்காலின் அருந்தமிழ்ப் பயிர்களைநாடி அறிஞர் பலரும வருவர். அவ்வாறு வந்து போனவர்களில் பைந்தமிழ்ப் பெரியார் பாண்டித்துரைத் தேவரும் ஒருவரு மாவர். அரசன் சண்முகனார்; மறைமலையடிகள், மகிபாலன் பட்டி மணிகதிரேசஞ் செட்டியார். போன்றவர்களும் வருகை தந்து நற்றமிழ்ப் பயிர் வளர நல்லுதவி புரிந் துள்ளனர்

அந்நாற்றங்காலை அன்புடன் போற்றிய அரிய தலைவர்—எழுபது ஆண்டுகட்கு முன்பிருந்த பம்பையாச் சேதிராயர் அவர்களாவர் பம்பையாச் சேதிராயர் அவர்கட்குப் பின் தலைவராக இருந்தவர் மு. கோவிந்தசாமிச் சேதிராயர் ஆவர். பின்னவர், எனக்கு இளமையில் இன்றமிழ் கற்பித்த இனிய ஆசிரியருமாவர். பாண்டித்துரைத் தேவர் சோழ வந்தான் சண்முகம்பிள்ளை போன்ற பெரியர்களிடம் பேசிப் பழகும் பேறு பெற்றவரும் ஆவர். நான் சேதிராயர் அவர் களிடம் நல்லதொருமாணவனாக நலம் பெற்ற காலத்தில்

தேவரைப் பற்றியும், பிள்ளை அவர்களைப் பற்றியும் கூறிய செய்திகளையே இங்கு குறிப்பிட விழைகிறேன்.

தெய்விகக்கல்வித் திருநலம் பெற்றவர் அரசன் சண்முகனாரவர்கள். சண்முகனாரின் தெய்வக் கவிகள் தேவரின் உள்ளத்தில் தேனமிர்தத்தைப் பொழிந்தன.

அன்று பூத உடலை நீத்து புகழுடம்பைப் பெற்றவர்களுக்கு, கையறுநிலை என்ற பெயரில் கவிஞர்கள் இரங்கற்பாக்களைப் பாடித் தங்களைக் கலக்கத்துக்குரியவர்களாகக் காட்டிக் கொள்வதுண்டு.

சண்முகக் கனியுண்ட தேவர்தான் அமரரானால்–அருந்தமிழ்ப் புலவராகிய அரசன் சண்முகனார்—எனைப்பிரிய ஆற்றாது இரங்கல் பாடினால் எவ்வாறிருக்கும் என்ற இன்ப வெள்ளத்தில் தனது கற்பனை உள்ளத்தை மூழ்கடித்துக் கொண்டார்.

தேவர் பிள்ளை அவர்களைப் பார்த்து— புலவர் தலைவ! இறைவன் திருவடி நிழலை, எளியேன் எய்தினேன் என்பதாகக் கொண்டு இரங்கலொன்று பாடி ஈந்தருள்க நான் உயிரோடிருக்கும் போதே என்னைப்பற்றித் தாங்கள் பாடிய இன்றமிழ்ப் பாட்டின் இரங்கற் சுவையினை இனிதுண்டு மகிழ விரும்புகிறேன், என்றாராம்.

இவ்வரலாற்றின் இந்நிகழ்ச்சியே "வீரர்க்குள் வீரனிவன்" என்ற என் கவிமலர் தோன்றக் காரணமாகும் அது போலவே, அரசன் சண்முகனார் பற்றிய குறிப்புகளும், அன்னாரது வரலாற்றில் வந்த குறிப்புக்களேயாம்

இளங்காடு என்னும் சிற்றூரில் நற்றமிழ்ச் சங்கம் தோன்றி வளர்ந்த காலம் 1875 முதல் 1940 ஆண்டு வரை என்பதை யுணர்க.

1. கிளிமுத லான பேசும் பறவைகள்
கிளர்ந்து நின்று
துளிவிழ மேக முட்டும் தூயநற்
சோலை தோறும்
தெளிதமிழ் கற்று வாதம் செயவரும்
புலவர் தம்மை
விளித்துவா தத்தால் வென்று விரட்டிடும்
பாண்டி நாட்டில்

2. பாலவ னத்தம் என்னும் பழம்பதிக்
 கரசன் ஆவான்
பாலைஅன் னம்போல் கற்றுப் பசுந்தமிழ்
 வேந்தும் ஆனான்
மேலிவர் தான்பாண் டித்து ரைத்தேவ
 ரென்பர் அன்னான்
நாலாம்சங் கத்தைக் கண்டு நற்றமிழ்
 வளர்த்து வந்தான்

3. முத்தமிழ்ச் சங்கம் கண்ட மூத்தநம்
 பாண்டி மன்னர்
மெத்தநாம் வளர்த்த மென்மைத் தமிழ்மகள்
 எவ்வா றுள்ளாள்?
ஒத்துநாம் உணர்வோம் என்றே உம்பராய்
 வானில் நின்று
''இத்தேவன் தமிழ்வ ளர்ப்பில் எம்மையும்
 வென்றான் என்றார்

1
4. கண்டமிழ் தூறப் பாடிக் கடவுளர்
 அருள்பெற் றோங்கும்
தண்டமிழ்ச் சோழ வந்தான் சண்முகம்
 பிள்ளை என்பார்
3
உண்டமிழ் தாக்கப் பாண்டித் துரையிடம்
 ஓடி வந்தார்
பண்டமிழ்ப் பாக்கள் பாடிப் பரவசப்
 படுத்தி நின்றார்

---

4 1) (கண்டு+அமிழ்து+ஊற) 1. பார்த்து—அமிழ்து—ஊற
 2. கற்கண்டு போன்ற

3) உண்டு+அமிழ்து+ஊக்க — முன்னர் தான் உண்ட அமுதம்
 போன்ற உணவு செல்லத் தூண்டதல்லல்
உண்+தமிழ்+தாக்க—தான் முன்புபடித்த தமிழ்ப்பாக்களைப்பாட

5. பாட்டினைக் கேட்ட தேவர் சண்முக
   அரசைப் பார்த்து
விட்டில கடைந்தேன் என்றால் மென்றமிழ்ப்
   புலவிர் நீவிர்
கேட்டிடல் இரங்கற் பாட்டொன் றெழுதவி
   ரன்றோ? அவ்வண்
நீட்டுக! கேட்டுப் பின்னர் தெய்வதம்
   பெறுவேன் என்றார்

6. செந்தமிழ்த் தேனில் வீழ்ந்து தேவராய்[1]
   போன தேவர்
பைந்தமிழ் இரங்கற் பாட்டின் பலாச்சுவை
   கண்டு பின்னர்
பிந்துவன் என்று சொன்ன பின்குறிப்
   பொன்றை முன்பு
[4]
தந்தையற் குபதேசித்த சண்முகன்
   தானே ஓவான்!

7. தமிழ்வளர்ப் பதற்கே நான்காம் சங்கமும்
   கண்ட தன்றி
அமிழ்தெனக் கற்றுத் தேர அரியசெந்
   தமிழ்க்கல் லூரி
அமிழ்ந்த நூல் ஆராய்ச் சிக்காம் அழகுநூல்
   நிலைய மற்றும்
கமழ்ந்திடக் கண்ட போது கன்னித்தாய்
   மகிழ்ந்து போனாள்

8. நற்றமிழ் கற்றுத் தேர்ந்த நாவலர்
   பலருங் கூடிச்
சொற்றமிழ் ஆய்ந்தா ரிட்ட தூய செந்
   தமிழென் றப்பேர்
உற்றவோர்த் திங்கள் ஏட்டை உலவிட
   விட்ட போது
கற்றபாண் டித்து ரையே ககியெனத்
   தமிழர் கொண்டார்

6·1. தேவராய் = அமரராய்

2. முருகப் பெருமானும், அரசன் சண்முகனும் தந்தையர்க்கு நேசித்தவர்கள்.

9 உடல்பொருளா வியெல்லாமித் தமிழுக்கே
உரியதாக்கி உயர்ந்த தேவன்
கடல்போன்ற பொருளுதவி; வெள்ளையரைக்
கப்பலோட்டி எதிர்த்து நின்ற
அடலேறு வ. உ. சி. அவர்களுக்கே
அளித்ததீரன்; இவனே நாட்டு
விடுதலைக்கு முன்னின்ற வீரர்க்குள்
வீரனிவன் மேன்மை வாழ்க

சிலேடை வெண்பா

10. பாண்டித் துரைத்தேவர் பைந்தமிழைத்
தாழ்த்துவோற் கோ
பாண்டித் துரையாவார்–பாவலரப்—
பாண்டித்
துரையென வந்தார்க்குச்
சொற்பொருள் கேட்டுத்
துரை யென ஈவார் துணிந்து

---

1. பைந்தமிழைத் தாழ்ந்துவோன் +(கு) கோப+
2. ஆண்டித்துரையாவார்:
பாவலர்+அப்பா+(நண்) ஆண்டித்துரை(ஏழை)

1. சொல்+பொருள்+கேட்டு—தாங்கட்கு வேண்டிய செல்வங்களை சொல்லுமாறு—கோ
2. சொல், பொருள் கேட்டு - தாங்கள் பாடிவந்த பாடல்களை சொற்பொருள் நயங்களையெல்லாம் சொல்லுமாறு கேட்டு.

—*—

தமிழ் காத்த தக்கோய் வாழி

பெ. இளவரசு, எம். ஏ. பி. டி.
தமிழ் விரிவுரையாளர்
பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரி,
நீலிதநல்லூர்.

கடைச்சங்கம் அழிந்தபின், தமிழ்என் றைகும்
கற்றறிந்த புலவர்தம் நிலையென் றைகும்
இடைப்பட்ட காலத்தில் தமிழ்வா டிற்றே
என்றெல்லாம் நிலையழிந்த நேரந் தன்னில்
படைகொண்ட பாண்டியர்தம் குலத்தில் வந்த
பாண்டித்துரை வேந்தே! இம் மண்ணு லகில்
தடையேதும் இல்லாமல தமிழ்வா ழத்தான
தலைநகரில் தமிழ்ச்சங்கம் தோற்று வித்தாய்.

நாடாளும் பொறுப்பினையும் ஆற்ற லோடே
நாளும்நீ ஆற்றியேதான் சிறப்புக் கொண்டாய்
வீடாளும் மாண்புடையாள் பெற்றதாலே
விண்கவலைச் சிறைசெல்ல நேர வில்லை
ஏடாளும் இனியதமிழ்ப் புலவோர் தம்மை
எந்நாளும் அருகமர்த்தி ஏற்றஞ் செய்தாய்
காடேகும் நேரத்தும் கவலை யின்றிக்
கனித்தமிழின் வளர்ச்சியிலே நாட்டங் கொண்
டாய்

வெள்ளையரின் ஆதிக்கக் கொடுமை தன்னை
வீரமுடன் எதிர்த்திட்ட வ உ. சி க்கே
கள்ளமின்றிப் பொருளீந்து வலிமை சேர்த்தாய்
கணக்கின்றிப் பொருளிழப்பு வந்த போதும்
எள்ளளவும் மனஞ்சோர்ந்து வாடவில்லை
இமைப்போதும் தமிழ்த்தாயை மறக்கவில்லை
துள்ளிவரும் 'தமிழ்ச் சங்கம்' என்னும் பேரில்
தூயவனே நீஎன்றும் வாழி! வாழி!

பைந்தமிழ் வளர்த்த பாண்டித்துரைத் தேவர்!

பெ. இளவரசு எம். ஏ. பி டி.
தமிழ் விரிவுரையாளர்
பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத்தேவர் கல்லூரி
நீலிதநல்லூர்.

பரந்தகன்று கிடக்கும் இப்பெரும்புவியில் பல்லாயிரக் கணக்கான உயிர்கள் தோன்றுகின்றன; வாழ்கின்றன மறைகின்றன. எல்லாரையும் இவ்வுலகம்மீண்டும்நினைத்துப் பார்ப்பதில்லை. செயற்கரிய செய்து சிறப்புற்ற பெரியவர் களையே மீண்டும் மீண்டும் நினைத்துப் பார்க்கிறது; விழா வெடுக்கிறது அத்தகைய பெரியவர்களில் ஒருவரே தமிழர் களின் நன்றிக்கும் பாராட்டுதலுக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய பாண்டித்துரைத் தேவராவார். அன்னார்தம் அறி வாற்றல் பற்றியும் அவர்தம் தமிழ்த்தொண்டு குறித்தும் எண்ணிப்பார்த்து எழுதுதல் எம்மனோர்தம்கடமையன்றோ?

தென்பாண்டித் திருநாட்டில் வாழையடி வாழையென வந்த வரலாற்றுச் சிறப்பும் தொன்மைப் புகழுங் கொண்டி லங்குவது முகவை மாவட்டமாகும். அம்மாவட்டத்தில் நிலவிய பேரரசுகளும் சிற்றரசுகளும் எண்ணிறந்தன. அவற்றுள் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கத் தன்னுலி யனறதைச்செய்து அழியாப்பெரும் புகழை உரிமையாக்கிக் கொண்டது இராமநாதபுரத்து அரசாகும். அவ்வரசுக்கு மிக நெருங்கிய உறவினராக விளங்கியவர் பாலவநத்தம் சமீன்தார் பொன்னுச்சாமித் தேவர் ஆவார். அன்னார் தம் மூன்றும் திருமகனே பாண்டித்துரைத் தேவர்.

இளமையிலேயே கல்வியில் நாட்டங் கொண்டு கருத் துடன் கற்று வரலானார். ஆங்கிலமும் அருந்தமிழும் பாங் குறப் பயின்றார். கம்பன் கவிச்சுவையறிந்தார்; சைவ சமய இலக்கியங்களையும் தத்துவ சித்தாந்த சாத்திரங்களையும் தக்காரைக் கொண்டு கற்றுப் பெரும்புலமையைச் சேர்த்து கொண்டார். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழியும் நாவன்மையும் பெற்றார். எண்ணியதை எண்ணியாங்குபாடும் பாவன்மையும்பெற்றார்

எனவே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற அவர் அருந்தமிழ் வளர்க்கும் பொறுப்பையும் ஏற்று நடத்தியதில் வியப்பில்லை யன்றோ? சதாவதானம் முத்துசாமி ஐயங்கார் என்னும் சான்றோர் தேவரவர்களின் அவைக்களப் புலவராக விளங்கினார். பண்டை நாட் பாண்டிய மன்னர்களைப் போலவே பாண்டித்துரையரசும் இயல், இசைப் புலவர்களைப் பாராட்டிப் பரிசிலளித்துப் புரந்து வந்தனர். ‘அபிதான சிந்தாமணி’ ‘தேவாரத் தலமுறைப் பதிப்பு’ ‘சிவஞான சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு’ போன்ற அரிய தமிழ் நூற்களைத் தாமே பொறுப்பேற்றுப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுப் பெருமையடைந்தார். இன்ப நலம் பயக்கும் இனிய தமிழ்ப் பாடல்களைத் தம் அவைக்களப் புலவோரின் துணைக் கொண்டு தொகுத்து 1898-ல் ‘பன்னூற்றிரட்டு’ என்னும் பெயருடன் வெளியிட்டார்.

செந்தமிழ் வளர்ச்சியைச் சிந்தையிற்றேக்கிய பாண்டித்துரை வேந்தரவர்கள் ‘தமிழ்த்தாத்தா’ என்று பலராலும் போற்றிப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட தட்சிணாத்திய கலாநிதி—டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களுடன் நட்பும் பழக்கமும் கொண்டிருந்தார் தமிழ்த்தொண்டர் உ.வே. சா. அவர்கள் ‘புறப்பொருள் வெண்பாமாலை’. ‘புறநானூறு’ ஆகிய நூற்களை வெளியிடுங்கால் அவர்கட்குப் பொருளுதவி யளித்துப் பெருந்துணைபுரிந்ததாக அவர்களே [உ.வே.சா] தம் வரலாற்றிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள் “தங்களால் லோகோபகாரமாய் அரிய நூலகள் அச்சிடுவதாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நன் முயற்சிக்கு என்னால் இயன்ற உதவியைச் செய்ய எப்பொழுதும் ஆவலுற்றிருப்பவனாதலின் அதற்குரிய நற்சமயம் அறிவிக்கக் கேட்டுக் கொள்ளும் தங்கள் பாண்டித்துரை”—என்று தேவரவர்கள் உ.வே.சா. அவர்கட்கு எழுதிய மடல் தேவர் தம் தமிழ்ப் பற்றினைத் தெளிவுறக் காட்டுகின்றதன்றோ.’ பின்னர் உ.வே சா. அவர்களின விருப்பப்படியே தக்க பொருளுதவி அளிக்குங்கால் எழுதியனுப்பிய கடிதமொன்று (கலிவெண்பாவாலானது) தேவர் அவர்கள் வாய்மையின் வழாது மன்னுயிர் ஓம்பும் மாண்புடையார் என்பதையும் நமக்கு வெள்ளிடைமலையென விளக்கிக் காட்டுகிறது.

தெய்வத் தமிழ் வளர்ச்சியில் நாட்டங் கொண்ட தேவரவர்களின் திருப்பணிகளுள் தலையாயது 1901-ல் மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் தோற்றுவித்ததேயாம் அச் சங்கத்தின்

சார்பில் தோற்றுவிக்கப் பட்ட செந்தமிழ்க் கல்லூரியும் 'செந்தமிழ்' இதழும் இன்றும் ஏற்றமுறத் தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தொண்டு புரிவதை அனைவரும் அறிவர். புலவர் பலரைப் போற்றிய புரவலராக விளங்கிய தேவரவர்கள் தாமே சிறந்த பாவலராகவும் நாவலராகவும் விளங்கினர். முருகப் பெருமான் மீது பாடிய காவடிச்சிந்தும் சிவஞானசுவாமிகள் தோத்திரமும் தேவரவர்களின் சிறந்த பாவண்மைக்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாய் இலங்குகின்றன. வைதிகச் சைவ சித்தாந்த சண்டமாருதம் சோமசுந்தர நாயகரால் அமைக்கப்பட்ட வைதாகமோக்த சைவ சித்தாந்த சபையின் ஆண்டுவிழா புரசை கங்காதர ஈசுவரன் கோயிலில் ஒருமுறை நடந்தது. அவ்விழாவிற்குத் தலைமை ஏற்றுத் தேவரவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவும், ஸ்ரீ நடராஜ பக்த ஜனசபையின் ஆண்டுவிழாவில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவும் தேவர் தம் நாவன்மையினை நானிலமறியச் செய்தன.

இங்ஙனம் நாவலராகவும பாவலராகவும் நாட்டின் காவலராகவும் விளங்கிய பாண்டித்துரையவர்கள் கொண்டிருந்த நாட்டுப் பற்றுக்கு எல்லையே இல்லையெனலாம். சிற்றரசர்களும குறுநில மன்னர்களும் ஆங்கிலேயரின் கால்பிடித்துத் தம் சுகபோக வாழ்வே பெரிதென்றெண்ணி இந்திய விடுதலைக்கு எள்ளளவும் துணைநிற்காத அக்காலத்தில் நம தேவரவர்கள் விடுதலை இயக்கத்தின் வெற்றி நடைக்குத் தம்மால் இயன்ற பேருதவியினைத் துணிந்து செய்தனர் கப்பலோட்டிய தமிழர் செக்கிழுத்த செம்மல்-சிதம்பரனார் தொடங்கிய சுதேசியக் கப்பல் கம்பெனியில் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்குரிய பங்குகளைத் தாம விலைக்கு வாங்கியும் பலரை வாங்குவித்தும் நாட்டின் நிதிக்கு நல்ல பணியாற்றினர்கள் அதனால் தமக்கு ஏற்பட்ட பெரும்பொருள் இழப்பினையும் ஆங்கிலேயரின் வெறுப்பையும் பொருட்படுத்திற்றிலர் அக் கொள்கைக் கோமான்

நாடும் மொழியும நமதிருகண்களெனப் பாடுபட்ட பெருந்தகை—பைந்தமிழ் வளர்த்த பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களைப் பற்றித் திரு வி. க கூறியதை நினைவூட்டி இக்கட்டுரையை முடிப்பது ஏற்புடைத்தெனறெண்ணுகிறேன் "பாண்டித்துரைத் தேவர் தமிழ்ச்சங்கம கண்டவர்; தமிழ்ப் புலவர்; பெரும் புலவர். அவர் தம் அரிய வாழ்க்கை தமிழுக்கே அர்ப்பணமாகியது... தமிழுக்கென்று வாழ்ந்த பாண்டி மணியைத் தெய்வம் ஏன் அழைத்தது?

காலமும்–கோலமும்

தொடர்கதை

தவத்திரு. கவியோகி.
சுத்தானந்த பாரதியார்

(தொகுதி 70 பகுதி 3ன் தொடர்ச்சி)

மாணவர்களே, மாணவிகளே உங்கள் நன்மைக்காக நான் நடுநிலையிற் பேசுகிறேன் உங்கள் உள்ளத்திற்கு என் உள்ளம் பேசுகிறது நான் ஐம்பதாண்டுகள் கல்வித்துறையில் மாணவர் பணியாற்றினேன். இலட்சக்கணக்கான மாணவருடன் பழகியுள்ளேன். நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியருடன் நல்லுறவு கொண்டுள்ளேன். அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜர்மனி சுசர்லாந்து, ஜப்பான், ரஷ்யா நாட்டுக்கல்வி முறைகளைக் கண்டு பயன் பெற்றுள்ளேன் பெட்ராண்டுரஸ்ஸல், ரோமாரோலான் மாந்தஸரி குஸ்தால் ஜுஎஸ்து போன்ற அறிஞர்களுடன் அளவளாவியுள்ளேன். புக்கர் வாஷிங்டன் நாட்டிய துசுக்கிகி தொழிற்சாலைக்கழகத்தைக் கண்டுள்ளேன் பாரிஸ் சோர்போன் கழகத்தில் பேசியிருக்கிறேன். தோகியோ கழகத்தில் பணிபுரிந்துள்ளேன். இத்தனை அறிவுப்பயனுடன் உங்களுக்குப் பேசுகிறேன்.

மாணவ மணிகாள்!

கல்வி என்பது உள்ளிருந்து அறிவைக் கல்லி எடுக்கும் பயிற்சியாகும். அறிவு, தொழில், ஒழுக்கம், ஆண்மை, அழகு, அருள் அன்பு, நன்னடை எல்லாம் சேர்ந்து மானிடத்தை தெய்வசக்திச் சிறப்பாக வடிப்பது கல்விப் பயிற்சியாகும். கல்விக்குகலையும் இலக்கியமும் கண்ணாகும்; ஒழுக்கம் உளமாகும் ஆற்றல் உடலாகும்; அழகு வடிவாகும், ஆத்ம ஞானம் உயிராகும்; தொழில்கள் நரம்பாகும் இத்தகைய கல்வி இயற்புலனைத் தாண்டி வாழ்வுக்கு அருட் புலமை தரும் அருள் என்றால் மனித அறிவுக்குமேல் மனிதனுள் விளங்கும் ஆன்மப் பொலிவாகும் அருள் மலர்ச்சியே மனிதனின் மறுமலர்ச்சியாகும் பிறகு ஒருநாள் அதை விளக்குகிறேன்.

இப்போது உங்களுக்கு தரும் கல்வி முறையில் முறைகள் நிறைய உண்டு பெகாலே சர்க்கார் ஊழியரை ஆக்கக் கோரிய கல்விமுறையே இன்றும் வழங்குகிறது இக் கல்வி முறை மாறவேண்டும். இக்கல்வியால் ஆற்றல் வளரவில்லை இது படித்து மறக்கும் பஞ்சக்கல்வி. இதை மாற்றி. உங்களை ஆளாக்கும் அரிய கல்வி முறையை வகுத்துவருகிறோம் அதுவே படிப்பும் பயிற்சியும், சிந்தனையும் செயலும், உணர்வும் உவப்பும் ஒருங்கிய கல்வி முறையாகும்.

அதன்படி செடி நூலும், உடல் நூலும், வேதி நூலும் கற்பவர் மருத்துவமும் பயில்வர்; கணக்கும், பௌதிகமும் கற்பவர் பொறியியலும் கற்பர். தோட்டம் போட்டு வயலில் வேலை செய்து பயிர் நூல் பயில்வர். வாழ்விற்கு எழுச்சி தரும் கவிதையும் நல்லிலக்கியமும் பயில்வர் வறுமை, மடமை, அடிமைத்தனம் கோழைத்தனம் இவற்றை அடியோடொழிக்க மாணவர் இயல்புக் கேற்ற தொழிலை நான்கு மணிநேரம் செய்து, அதில் வரும் ஊதியங் கொண்டே பிழைப்பர் மாணவன் பள்ளியிறுதி தேர்ந்து உலகில் அடி வைக்கும் போது தேர்ந்த தொழிலை உரிமையுடன் செய்து பிழைக்கச் சிறு முதலும் சேர்த்திருப்பான். விஞ்ஞான முறைத் தொழிலாற்றலால் வறுமையின்றிப் பிழைப்பான். அவரவர் புலமைக்கும் திறமைக்கும் தக்கப்படி அறிவும் தொழிலும் அமையும் புக்கர் வாஷிங்டன், மாத்ரம்கூரி, அபிரகாம் லிங்கன், லிவிங்ஸ்டன், ஃபாஸ்டர் டால்ஸ்டாய், மகாத்மா காந்தி போன்ற புலமைப் பெரியார் கதைகளைப் படியுங்கள் நீங்களும் அவ்வாறு செயல்-வளம் பெற வேண்டும்.

இது விஞ்ஞானயுகம் ஆனால் வரட்டு விஞ்ஞானம் போர் தொல்லைகளைத் தாவும் அரசியலிற் சிக்கிச் சிறை காக்கிறது விஞ்ஞானத்துடன் மெய்ஞ்ஞானமும் இணைந்தாலே திரண்டபயன் இலகும் பொலியும். வாழ்வைவளப்படுத்த விஞ்ஞானமும், நம்முள் உள்ள அருட்சக்திகளைத் தூண்டிட யோகத்தால் வரும் ஆத்ம ஞானமும் இணைந்து நம்மை ஆளாக்க வேண்டும். வெறும் வரட்டு அரசியல் பயனில்லை அரசியலுடன் அருளியலும், பொருளியலும், அறிவியலும், அன்பியலும் கூடினால் வாழ்க்கை வளம்பெறும். அதாவது வாழ்விற்கு விஞ்ஞானமும், மனதுக்கு யோகப் பயிற்சியும் வேண்டும். யோக விஞ்ஞானி தன்னையறிவான், உலகை அறிவான், தன்புலமையால் உலகிற்கு நலம் புரிவான். கற்ற

தன்பயன் கடவுளுணர்வுடன், உயிர்க் கருணையுடன் உலகக் கோயிலில் வாழ்வதாகும். இந்த கருத்துக்களெல்லாம் இதோ யோக சித்தியில் உள்ளது. இந்நூல் ஆங்கிலத்தில் Gofel of Perfect Life என்ற பெயரில் தந்துள்ளது. இதை முறையாக படித்துச் சிந்தித்தால் நிறைவான வாழ்வு வாழலாம். கடவுளியல், உலகியல், அறவியல், அறிவியல், அன்பியல், நடையியல், இல்லறவியல், குடும்பவியல், தொழிலியல், அரசியல், யோகவியல், யோகசித்தியியல்—எல்லாம் அறிவீர்கள்.

மாணவமணிகாள் வீணையிட்டும் இசை மீட்டாது. அதற்குத் தந்திகள் வலுவாயிருக்கவேண்டும். அதை மீட்டி மீட்டி தக்க ஆசிரியரிடம் பயிலவேண்டும். எதற்கும் உள்ளம் வேண்டும். உணர்வு வேண்டும்; ஆர்வம் வேண்டும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் வேண்டும். அறிவாற்றல்மிக்க ஆசிரியருக்கு அடங்கித்தான் கல்வியும் கலையும் பயிலத்தகும். எதற்கும் வழிகாட்டி வேண்டுமல்லவா?

ஆசிரியர் தரும் அறிவொளிதான் ஆருயிர் விளக்காகும். ஆசிரியர் வான்போல விரிந்த அறிவும், ஊற்றுப்போல் ஆற்றலும் உள்ளவர். உழவுக்கேற்ற விளைவு; உழைப்பிற்கேற்ற அறிவு; நல்லாசிரியர் காட்டிய வழியே உழைத்துத்தான் கல்வி கற்கவேண்டும். கல்வித் திறனை எப்படி அறிவது? அதற்குச் சோதனை வேண்டும்; படிப்பின் மதிப்பு பரீட்சையால் வெளிப்படும். படிப்பும் வேண்டாம், பரீட்சையும் வேண்டாம், பள்ளியும் வேண்டாம். ஆசிரியரும் வேண்டாம் என்பது வீண் கூச்சலாகும். ஸர் ஸி வி ராமன் இராதாகிருஷ்ணன், விசுவேசையா, ஆக்ஸ்போர்டு, மார்கோனி போன்ற மேதாவிகள் படிப்பும் பரீட்சையும் இல்லாமலா முன்னுக்கு வந்தனர்? பரீட்சையை நீங்கள் ஏன் அஞ்சவேண்டும்? நன்றாகப் படித்துச் சிந்தித்தால் கேள்வித்தாள் எளிதாகுமே நாட்டின் வருங்காலப் புலவர்களே. இளமையில் நீங்கள் தக்க பயிற்சி பெறுவிட்டால் நாடு என்னவாகும்? வீடு என்னவாகும்—சிந்தித்துப் பாருங்கள் சிங்கம்போல நில்லுங்கள்! நன்றாக மனமூன்றி நல்லாசிரியரிடம் படியுங்கள். தேர்ச்சி பெறுங்கள் முன்னேறுங்கள்! இதுகாறும் நான் பேசினேன்—இப்போது என் மகள் அமுதவல்லி இனியகுரலில் யாழுடன் வாழ்வுப் பாட்டைப் பாடுவாள். கேட்டு உணர்ந்து உயருங்கள்.

யாழ் மீட்டக்கற்ருேம்

அறிவொளி எழுந்தான் — ஆவேசமாகப் பேசினன் — அன்பர்களே, நண்பர்களே, பண்பர்களே, இளந்தமிழருக்கு அன்பு மணிக்குரல் இனிய வழிகாட்டியது வாழ்வென்றும் யாழை மீட்டக்கறபோர் கற்ற திறனை சோதித்து நாலு புலவர் முன் விளக்கிப் பிறகு அரங்கில் இசை விருந்தளிப் போம். யாழும குழலும் உடனே வாசிக்க இயலுமா? பாடு பட்டுப் படிப்படியாக பண்புள்ள புலவனிடம் பயினுருலே குழலூதலாம், யாழிசைக்கலாம். பாட்டுக்கேற்ற தாளம், இராகம், ஸ்வரம், உணர்ச்சி எல்லாம் இணைந்து நன்ருகப் பயின்று தேர்ச்சி பெற்ருலே இசைப் புலவனுகலாம்; யாழும் வேண்டாம், தந்தியும் வேண்டாம், பயிற்சியும் வேண்டாம். ஆசானும் வேண்டாம் என்ருல் பொருந்துமா? இது பேதமை—நன்ருக படிப்போம்; தேர்வை அஞ்சாது ஏற்போம். கற்றதை வாழ்விற் பயன்படுத்தி நலம் புரிவோம ஆம்-இனி அமுத நல்லிசை கேட்போம்

அமுதகானம்

அமுதம் வீணையுடன் அடக்கமாக வந்து—மீனட்சி கோபுரத்தை நோக்கிக் கும்பிட்டு-அரை மணி நேரம் இசை யமுதம் அளித்தாள்.

சிந்துபைரவி ராகம் ஆதி தாளம்

வாழவேண்டும் உலகில்—உலகீர்
வள்ளுவர் வகுத்த தெள்ளியவழியில்
வளம்பெற நாளும கூடி —
வாழவேண்டும் உலகில்

வறுமைமடமை அடிமையின்றி
வண்டுபோலே தொண்டுகள் செய்தே
வாழவேண்டும் உலகில் —

ஆணும் பெண்ணும் அணியும் மணியும்
அருளும் பொருளும் பொலிய

அன்பும் இன்பும் இலக
அழகும் அமுதும் திகழ—நீடு
வாழவேண்டும் உலகில்

வான்மழை வளர்க்கும்—தேன்மொழில் போலே
வசந்த மங்கலத்தாலே
கான்மலையாற்றின் கானரசம் வளர்
காவும் கனியும் போலே—நல்ல
கனியும் சுவையும் போலே
கல்வியும் கலையும் கலந்தே
வாழவேண்டும் உலகில்

இனிய உலகம் கடவுளில்லை
இன்னுயிர்க் கூட்டம் நம் சுற்றம்
மனிதர் எல்லாம் ஒரு குலமே —
வாழ்க்கை யெல்லாம் பொதுநலமே
அவரிவர் என்றே பிரியாமல்
ஆன்மநேய உரிமையுடன்
எவரெவர் நலமும் நமதென்றே
எண்ணிப் புண்ணியம் இயற்றிடவே—நாம்
வாழவேண்டும் உலகில்!

உலகம் எல்லாம் திருக்கோயில்
உயிர்கள் இறைவன் அருள் உருவம்
நலமார் தொண்டே வழிபாடாம்
நாளும் கலந்து நயமுடனே
சலசலத்தோடும் அருவியைப்போல்
சஞ்சலமில்லா நெஞ்சுடனே
மலரும் மணமும் அழகும் போல
மங்கலமாக நீடுழி — நாம்
வாழவேண்டும் உலகில் — உலகில்
வாழவேண்டும் உலகில்

மாணவர் கூட்டம் அப்படியே அமைதிகண்டு ஆழச் சிந்தித்துக்கேட்டது—பாட்டு ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் பதிவானது. அறிவொளி பேசமுடியாது உணர்வுக் கண்ணீர் வடித்தான்.

பேச்சழகன்: நண்பர்களே, இந்த வாழ்விசை—அமுத நல்லிசை நமக்குப் புதுவாழ்வளித்தது. நமது கண் திறந்தது; ஐயம் இறந்தது; அன்பு பிறந்தது–அறிவு மலர்ந்தது; வாழ்வாங்குவாழும் வகை தெரிந்தது. தேர்வுற்ற மாணவர் பாரில் அடிவைத்துள்ளோம். காலமும் அதன் அலங்கோலமும் முதலில் நாடகக்காட்சியாகப் பாடியாடிக் காட்டினோம் பிறகு கால்ப்போக்கை எதிர்க்கும் முரட்டுத் திருவாளர்கள் கல்லெறிந்து, கதவுடைத்து; அச்சுறுத்தி, ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். ஆத்திரக்காரர் அவருடன் சேர்ந்தனர்—பயன் என்ன? அழிவே — இனி அந்த வழியை நினையோம். அழிவைவிட்டு ஆக்கந்தேடுவோம். அன்புமணி மங்கலம் ஒலித்து நம்மை எழுப்பியது. அமுதப்பாட்டு நம்மை வீறுடன் முன்செல்ல ஊக்கியது. இன்று நமக்குப் புது வாழ்வளித்த அன்புமணிக்கும், அமுதவல்லிக்கும் திருமாலை சூட்டிப் பெருமை செய்வதுடன்—மாணவ சங்கம் இந்தப் பொன்னாடையும் அளிக்கிறது. அன்புமணிக்கு வெண் பட்டுப் போர்த்தினர். அமுதவல்லிக்கு பச்சைப்பட்டுடை அளித்தனர். மங்கல வாழ்த்துடன் மாணவர் கூட்டம் கலைந்தது.

மங்கலம் குலுங்கி எங்கும்
அன்புமேவி யின்பமாகி
வான்வளம் பெருகி வாழ்க — பூமியெல்லாம்
சிங்கம்போல வீரநெஞ்சம்
சித்தர்போல சக்திவீறும்
பொங்கிவாழ்க போகயோகப்–புதுவாழ்வே

(தொடரும்)

திருக்குறட் கருத்தகம் – 1

பதினோராவது கருத்தரங்கு

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையின் சார்பில் ஆசிரியர் பதினோராவது கருத்தரங்கு அக்டோபர் 25, 26 ஆகிய இரு நாட்களிலும் அண்ணாமலை நகரில் சிறப்புற நடைபெற்றது. இறைவாழ்த்தொடும் அண்ணாமலையரசர் வாழ்த்தொடும் நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கின. திருக்குறளாய்வு இக்கருத்தரங்கின் முழுப் பொருளாகும். பல்கலைக் கழகப் பலதுறை மாணவர்களும் பல்துறை ஆசிரியர்களும் [illegible] மன்ற உறுப்பினர்களும் ஊர்ப் பெருமக்களும் சுமார் 500க்கு மேற்பட்டவர்கள் இக்கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டனர்.

பேராசிரியர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கனார் தம் வரவேற்புரையில் இதுவரை சுமார் 200 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் படிக்கப்பெற்றன என்றும், திருக்குறளும் சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் முழுப்பொருளாக ஆராயப்பெற்றன எனவும் தொடர்ந்து நடத்திவரும் இக்கருத்தரங்குகளினால் மாணவர்களுக்கு ஆராய்ச்சியைக் கேட்கும் மனப்பான்மை பெருகியுள்ளது எனவும் கூறினார்.

பல்கலைக் கழக நிகழ்நிலைத் துணைவேந்தர் டாக்டர் வீ. பாலையா அவர்கள் கருத்தரங்கினைத் தொடங்கி வைத்து இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளால் பல்கலைக் கழகத்தின் பெருமை உயர்கின்றது எனவும், நம் பல்கலைக் கழகம் ஒரு விடுதிக்கே திருவள்ளுவர் பெயரை வைத்துள்ளது எனவும், எங்கும் திருக்குறள் பரவியிருப்பதைக் காண்கின்றேன் எனவும் கூறிப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்.

இணைவேந்தர் டாக்டர் அரசர் சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்களின் வாழ்த்துரையையும் பிற பெருமக்களின் வாழ்த்துரைகளையும் படித்து, புலவர் சோம. இளவரசு நன்றி கூறினார்.

25—10—75 சனிக்கிழமை பிற்பகல் 4-30 மணியளவில் திருக்குறள் கருத்தரங்கின் முதற்பகுதி பல்கலைக் கழக மானியக்குழு ஆராய்ச்சியாளர் திரு ஆ. இராமசாமிப்பிள்ளை தலைமையில் நடைபெற்றது. திரு அ. ஞானப்பிரகாசம் 'மேனாட்டார் நோக்கு' என்ற கட்டுரையில் மேலுலகம் இல்லெனினும் ஈதலே நன்று என்று கூறியிருப்பதும், குல வொழுக்கம் பற்றிக் கூறுதிருப்பதும் 'ஆர்பர்ட் சுவைட் சரைக்' கவர்ந்த திருக்குறள் பகுதிகள் என்று எடுத்துக் காட்டினார். திரு சு. சாமிஐயா 'திருக்குறளில் பாட வேறு பாடுகள்' என்ற தலைப்பில் பயனில்லாப் பாடவேறுபாடுகள் பயனுடைய பாட வேறுபாடுகள் என்று வகைப்படுத்திக் கொண்டு மறித்தல்-வறித்தல்; பொச்சாப்பு பொய்ச்சாப்பு, செய்யாமல்-செய்யாமை, கொல்லாது-கொள்ளாது என வரும் வேறுபாடுகளை விளக்கினார். திரு. செ. வைத்திய லிங்கம் 'உரை வேறுபடும் குறட்பாக்கள்' என்ற தலைப்பில் காமத்துப்பாலில் வரும் தகையணங்குறுத்தல் என்ற அதி காரத்திற்கும் அணங்குகொல் ஆய்மயில்கொல் எனவரும் தொடர்கட்கும் பலர் உரைகளை எடுத்துக்காட்டி ஆய்வுரை செய்தனர்.

26—10—75 ஞாயிறு முற்பகல் 9-30 மணியளவில் திருக்குறட் கருத்தரங்கின் இரண்டாம்பகுதி தமிழ்த்துறைத் துணைப்பேராசிரியர் திரு. க. வெள்ளைவாரணனார் தலைமை யில் தொடங்கியது 'புலவர் குழந்தை உரை' என்ற கட்டு ரையில் திரு. ந.வி. செயராமன் இவ்வுரையில் அதிகாரங்கள் மாறிக்கிடப்பதையும் பொருட்பாலில் மாறுகவுள்ள இயல் வைப்பு முறையையும் கூறி. தெய்வம், வானகம், மேலுலகம், தேவர், எழுமை முதலிய சொற்கட்கு இவ்வுரை பகுத்தறி வுப் பாதையில் கூறும் விளக்கத்தையும் எடுத்துக்காட்டி னர் 'திருக்குறளும் கௌடலியமும்' என்ற கட்டுரையாசிரி யர் திரு. பி. சி இராமாநுசாச்சாரி திருக்குறளுக்கும் கௌட லியத்துக்கும் உள்ள அடிப்படை நோக்கங்களை எடுத்துக் காட்டி ஒற்றர், அமைச்சர், கல்வி முதலான பொருள்களில் இரு நூல்களின் ஒற்றுமைக் கருத்துக்களைப் புலப்படுத் தினர். டாக்டர் சோ. ந. கந்தசாமி 'திருக்குறளில் பௌத் தம்' என்ற கட்டுரைக்கண் கடவுள் வாழ்த்து என்ற அதிகா ரத்தில் வரும் ஆதிபகவன் முதலான தொடர்கள் பௌத்த சமயக் கொள்கைகளை விளக்குவனவாக உள எனவும் கள் ளுண்ணாமை கொல்லாமை முதலிய அறங்கள் வலியுறுத்தப் பட்டதற்குப் பௌத்தத் தாக்குதல் காரணம் எனவும் வள்ளு

வரின் எண்ணத்தில் புத்தரின் பொன்மொழிகளும் இடம் பெற்றன எனவும் பன்னூல் மேற்கோள் காட்டி விளக்கினார். திரு ஆ. இராமசாமிப்பிள்ளை 'திருக்குறளில் புராணக் கூறுகள்' என்ற பொருளில் தாமரைக்கண்ணன், அடியளந்தான், உலகியற்றியான், இந்திரன்; கூற்றுவன் எனவரும் பல்வேறு இடங்களைக் காட்டி, இக்கருத்துக்கள் பழங்காலந் தொட்டே தமிழ் மக்களிடையே நிலவிவந்தன என்று மொழிந்தார். குறளில் புறத்திறனைத் துறைகள் என்ற கட்டுரையாளர் திரு. துரை. பட்டாபிராமன் வஞ்சி, உழிஞை, வாகை என்ற திணைகள் வந்த இடங்களைக் காட்டி நாட்டுப் பற்றினையும் அன்பு நோக்கினையும் இப்பகுதிகள் வலியுறுத்துகின்றன என்று கூறினார். ஆய்வு மேல் ஆய்வு என்ற கட்டுரையில் திரு. சா. மு. பாலசுப்பிரமணியன் இயல்புடைய மூவர் என்ற தொகைக்கும் குடம்பை தனித்தொழிய குறட்கும் எழுதப்பட்ட பல்வேறு உரைகளை எடுத்துக்காட்டி விளக்கினர்.

'திருக்குறள் உத்திகள்' என்ற தலைப்பில் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கனார் உரை வேறுபடுவதற்குரிய பல்வேறு காரணங்களை எடுத்துக்காட்டி வள்ளுவர் காலத்து வளர்ந்த புதிய தமிழ் நடையும் உரை வேறுபாட்டிற்கு ஒரு காரணமாகும் எனவும், சில மயக்கமான குறள்களுக்கு உரிய திறவுகோல் திருக்குறளில் பிற குறள்களில் உள எனவும், அறத்தாறிதுவென வேண்டா, ஐந்தவித்தானாற்றல், நீரின்றியமையாது என்ற குறட் பொருள்களைச் சில உத்திகளால் தெளிவு செய்ய முடியும் எனவும் எடுத்துக்காட்டினர்.

திருக்குறட் கருத்தரங்கின் மூன்றாம் பகுதி ஞாயிறு பிற்பகல் 2-30 மணியளவில் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கனார் தலைமையில் தொடங்கியது. திரு. ச. தண்டபாணி தேசிகர் 'திருக்குறளும் சுக்கிரநீதியும்' என்ற தலைப்பில் அறம், சமுதாயம், முயற்சி, ஊழ் என்ற கருத்துக்களில் இரு நூலாசிரியர்க்கும் உள்ள மாறுபாடுகளை எடுத்துக்காட்டி வேறு சிலவற்றில் உள்ள ஒற்றுமைகளையும் விளக்கி, திருக்குறள் கூறும் அமைப்பு முறை தனியானது என்று முடித்தார். திரு கொ. இலக்குமணசாமி திருக்குறளும் சங்க இலக்கியங்களும் என்ற கட்டுரைக்கண் அறம் பாடிற்றே எனப் புறநானூற்றில் வரும் தொடரையும் அறங் கூறும் ஆக்கந்தரூஉ என்ற திருக்குறள் தொடரையும் ஒப்

பிட்டு அறம் என்ற பெயருடைய ஒரு நூல் திருக்குறளுக்கு முன்னும் இருந்ததோ என்று ஆராய்ந்தார். திரு. சி. வேங்கடபதி 'பாவாணர் உரை' என்ற கட்டுரைக்கண் பரிமேலழகர் உரையின் சில பகுதிகளைத் தேவநேயப்பாவாணர் ஆங்காங்கு மறுத்துரைத்து தமிழ் மரபுக்கேற்பப் புத்துரை எழுதியிருப்பதைப் புலப்படுத்தினர். பல்கலைக் கழக மானியக்குழு ஆராய்ச்சியாளர் திரு. செ. வேங்கடராமச் செட்டியார் 'திருக்குறளில் இலக்கண நெறி' என்ற தலைப்பில் சேக்கிழாருக்கும், சுந்தரருக்கும் இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுத்ததுபோல தொல்காப்பியரும் அகர முதல என்ற அடியைத் திருவள்ளுவருக்கு எடுத்துக்கொடுத்தார் எனவும் இன்னிசை அளபெடை, தோன்றாப் பயனிலை முதலான இலக்கணக் கூறுகள் இந்நூலில் சிறப்பாக வந்துள்ளன எனவும் மொழிந்தார். திரு. க. வெள்ளைவாரணம் 'திருக்குறளில் சைவமும் வைணவமும்' என்ற சமயத் தலைப்பில் நாடு, மொழி, சமயம், இனம் முதலிறவற்றைக் கடந்த பொது நூல் திருக்குறள் எனவும் இப்பொதுமையோடு சைவ வைணவ சமயங்கட்குரிய சிறப்புக்கூறுகளும் இடம் பெற்றுள எனவும் இது கருதியே பின்வந்த சைவ நூல்களில் திருக்குறட் கருத்துக்கள் நிரம்பஇடம்பெற்றுள எனவும் மக்கட்கு இறை, தாமரைக்கண்ணன் என்ற தொடர்கள் வைணவக் கொள்கையைக் காட்டுவன எனவும் விரிவுபட எடுத்து மொழிந்தார். டாக்டர் மு. கோவிந்தசாமி 'மொழிபெயர்ப்பு' என்ற தலைப்பில் ஆங்கிலேயர்களுடைய மொழிபெயர்ப்புக்கும், ஆங்கிலம் கற்ற தமிழறிஞர் மொழிபெயர்ப்புக்கும் உரிய வேறுபாடுகளைத் தலைப்பு அளவில் வைத்துக்காட்டி மொழிபெயர்ப்பு நூலகளும் ஒராற்றால் உரை நூல்களே எனவும் அவற்றில் புதுப்பொருள்கள் உண்டெனவும் கூறினார் திரு. வெ. பழநியப்பன் 'களவுத் துறைகள்' என்ற கட்டுரைக்கண் களவியலில் அதிகாரம் குறைகள் மாறுபடவில்லை, பரிமேலழகரின் காமத்துப்பால் பகுப்பு முறை அகப்பொருள் முறைக்கு ஏற்றது. தலைவன் தலைவி, தோழி என்ற மூன்று பாத்திரங்களே களவியலில் இடம் பெறுகின்றன என்று மொழிந்தார்.

கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த தமிழ் வடமொழி ஆராய்ச்சி நிறுவன இயக்குனர் திரு. பு. அருணசலம் வள்ளுவரின் குறளமைப்பு மிக வாய்ந்தது ஆதலின் பலரையோர் அவ்

வழிச்செல்லத் தயங்கினர் எனவும் திருக்குறளைப் பிறநாட்ட வரும் அறிய ஆங்கிலத்தில் நூல்கள் எழுதிப்பரபவேண்டும் எனவும் தமிழ்க் கலைகளைத் தமிழ் மரபோடு பயில வேண்டும் எனவும்கூறி, கருத்தரங்குக் கட்டுரைகள் தரமாகவும் பயனுகவும் இருக்கின்றன என்று பாராட்டினர்.

டாக்டர் வ. சுப. மாணிக்கம் தம் முடிவுரையில் திருக்குறள் மேன்மேலும் பரவவேண்டுமெனில் சமய நிறுவனங்கள் போல, திருக்குறள் நிறுவனம் வேண்டும் எனவும் சமயப் பெரியவர்களுக்கு அடியவர்கள் இருப்பதுபோலத் திருக்குறட்கும் குறளடியார்கள் வரவேண்டும் எனவும் அப்போதுதான் திருக்குறள் இலக்கிய நூலாக மட்டுமன்றி இயக்க நூலாகவும் வளர்ந்து எல்லா மக்கட்கும் பயன் செய்யும் என்றும் அறிவுறுத்தினர். ஆசிரியர் திரு உ. பழநி நன்றிகூற நாட்டுவாழ்த்துடன் கருத்தரங்கு முடிவுபெற்றது.

தனிமொழி - குடிலன்

திருமிகு. பூ. சொல்விளங்கும்பெருமாள்

[தொகுதி-70 பகுதி-3ன் தொடர்ச்சி]

4.0 **உள்ளச்சாயல்:** பாம்பிற்குத் தலையும் மீனுக்கு வாலையும் காட்டி இரட்டை வாழ்க்கை வாழும் விலங்கினைப் போன்று சில மனிதர்களும் இரட்டை வாழ்க்கை வாழ்வர் அவர்களது உண்மையான வாழ்க்கை நிலையைத்தனிமொழிகள மூலமே அறியலாகும் உள்ளத்தின் சாயலை உண்மைப் பிரதிபலிப்பைத் தனி மொழிகள் வெளிக்காட்டுகின்றன. நேராகக் காண்பதற்கு எதிரிடையான வாழ்க்கை நடத்தும் மனிதர்கள் இரட்டை வாழ்க்கையைக் காட்டவும உண்மைப்போக்கை அறியவும் நாடகத் தனிமொழிகள் பெரிதும் உதவுகின்றன (They are there to offer the living image of a man.....)

4.1 **அமைப்பு:** தனி மொழிகளின் தன்மை நாடக மேடையின் அமைப்பைப் பொறுத்தும் எழினிகளின் அமைப்பைப் பொறுத்தும் அமையும் இருவர் மேடையில் நிற்கும போது ஒருவர் தனி மொழிகின்றாராயின் மற்ற யாருக்கும் கேட்காதது போலவும் பார்வையாளர்களுக்கு மட்டும் கேட்பது போலவும் அமையலாம் சற்று செயற்கையாகவே இத்தனி மொழி இருக்கும். எழினிகள் சரியாக அமைந்து விட்டால் இந்தச் செயற்கைத் தோற்றத்தை மாற்றிவிட முடியும். எவ்வாறாயினும் ஒன்றுக்குமேல் பலர் நிற்கும இடத்தில் தனித்தனியே சிந்திப்பது இயற்கை; அதனை ஒருவரறியாவாறு மற்றவர் பார்வைக்கு கேட்குமாறு பேசுவது வேடிக்கையாகிவிடும்; மேலும் தனிமொழிவோர் தனியாக நின்று பேசுவதே முறை. பக்கப் பேச்சு (aside) என்று பார்வையாளர்களுக்கு மட்டும் கேட்குமாறு பேசுவதும் இயற்கை நீங்கியதேயாம்.

4.2 'இன்றைய புத்துலக நாடகத்தில் தனிமொழி பொருத்தமற்ற ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளது' (William ancher) ஒருவன் தனியாகப் பேசுகிறான் என்றால் அ....

ைபத்தியமாகவே இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும் காலத்தில் நாடகத்தில் தனி மொழியும் ஏற்கப்படவேண்டியதாகவே கருதப்படுகிறது. ஆயினும் அவல, நகைச் சுவைப் பாத்திரங்களின் தனிமொழி பேரளவு ஒதுக்கப்படவில்லை எனலாம்.

5.0 மனோன்மணீயம்: மனோன்மணீய நாடகத்தில் வரும் குடிலனின் தனி மொழிகளைப் பற்றிய ஆய்வே என் நோக்கம். இந்த நாடகத்தில் மொத்தம் ஐம்பத்தாறு தனி மொழிகள் இடம் பெறுகின்றன. மனோன்மணீயம் ஒரு 'தனி மொழி-நாடகம்' எனவே கூறலாம். பதினான்கு முக்கிய பாத்திரங்களும், மற்றும் பணியாளர் போன்றோர் பங்கு பெறும் இந்த நாடகத்தில் எழுவர் தனி மொழிகின்றனர். மேடையில் பேசுவோர் தவிர யாரும் இல்லாமல் இருக்கும் தனி மொழியும் தனியாகப் பேசும்போது வேறு யாரேனும் கூடவே இருக்கும் 'தனதுள்' பேச்சும் சேர்த்தே மேலே கண்ட ஐம்பத்தாறு என்று கூறினேன்.

5.1 குடிலன் 22 தனிமொழிகள் பேசி வேறுயாரும் அவனது அருகில் வராத அளவிற்குத் "தனி மொழித் தந்தை"யாகிவிடுகிறான். நாராயணன் 11; புருடோத்தமன் 9; நடராசன் 7; சிவகன் 3; பலதேவன் 2; வாணி 2. இவற்றுள் பலதேவன் தனி மொழிகள் இரண்டே வரிகள் கொண்டவை ஏழு சொற்கள் உள்ள அத்தனிமொழிகள் புருடோத்தமன் அவைக்களத்தில் நிகழ்கின்றன. தனி மொழித் தலைவன் குடிலன் பேசிய அளவிற்கு யாரும் இந்நாடகத்தில பேசவில்லை; நடராசன், புருடோத்தமன், நாராயணன், சிவகன், வாணி, பலதேவன் என்ற வரிசையில் அவர்கள் பேசிய அடிகளின் எண்ணிக்கை கொண்டு அளக்கலாம்.

5.2 ஷேக்ஸ்பியரது முதல் நாடகங்களில், தனி மொழிகளின் எண்ணிக்கையும் தனி மொழி பேசுவோரின் எண்ணிக்கையும் அதிகமாக இருந்தன. 'ஹென்றி VI - I' ல் ஒன்பது பேர் தனி மொழிகின்றனர். 'ரிச்சர்ட் III' ல் இருநூறு வரிகளுக்கு மேல் உள்ள தனி மொழியில் ரிச்சர்ட் III மட்டும் நூற்றி ஐம்பது வரிகளைப் பேசுவதாக அமைந்துள்ளது. மற்றுள்ள ஐம்பது வரிகளை வேறு அறுவர் பேசுகின்றனர். 'காமெடி ஆஃப் எரர்ஸ்' எனும் நாடகத்தில் வரும் அறுபத்தைந்து வரித் தனி மொழியில் 'அன்றிஃபோலஸ்'

மட்டும் நாற்பது வரிகள் பேசுகிருர். குடிலனைப்போல் பெரும் அழிம்பனக இருக்கும் இயாகோ (Iago) எட்டுத் தனி மொழிகளும கதைத் தலைவன் ஒத்தல்லோ மூன்று தனி மொழிகளும பேசுகின்றனர் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களில் இன்பியல் நாடகங்களைவிட துன்பியல் நாடகங்களில் அதிகம தனி மொழிகள் இடம் பெறுகின்றன. அவரது முதல் நாடகங்களை விட பின் நாடகங்களில் தனி மொழியின் பங்கினைக் குறைத்துச் சுவையைக் கூட்டியுள்ளார் எனலாம்.

6.0 சுவை குறையும்; மனேன் மணியத்தில் இத்தனை நீண்ட தனி மொழிகள் இடம் பெற்றதால் நாடகப்போக்கில் சுவையும் விறுவிறுப்பும் கூடிற்று என்று சொல்வதற்கில்லை; மாருகவும் நடந்திருக்கிறது தனி மொழியை விட தனதுள் (aside) பேச்சே சுவையை, இயற்கைப் போக்கை இன்னும் குறைக்கும். மனேன்மணியத்தில் 'தனதுள்' பேச்சு, தனி மொழியைவிட எண்ணிக்கையில் அதிகமாகும். நாற்பத்தியொரு தனதுள்' பேச்சுக்கள் இடம் பெறறுள்ளன இரண்டையும் தனி மொழியாகக் கொண்டே தனி மொழி ஐம்பத்தாறு என்று எண்ணிக்கை தந்துள்ளேன். நான்காம் அங்க இறுதியிலும் ஐந்தாமங்க முதலிலும் குடிலன் தனி மொழி பேசுகிருன்–இவ்வாறு அமைவது நாடக முறையும அல்ல; காட்சி அமைப்புக்கும் ஏற்றதல்ல. சேர்ந்து வரும் இத்தனி மொழிகள் நாடகத்தில் செயற்கையை அதிகப்படுத்தி சுவையைக் குறைக்கும். சுவையைக் கெடுத்து சோர்வைக் கொடுக்கும் இத்தனிமொழிகளின் எண்ணிக்கையும அவற்றின நீளத்தையும் குறைத்திருந்தால் நாடகச் சுவை கூடியிருக்கும் குடும்பத்தில் குழந்தைகள் பெருகினல் தாய் தந்தையரின நலன் பாதிக்கப்படுவது போல் தனி மொழிக் கூட்டம் மனேன்மணிய நாடகத்தைப் பாதித்துள்ளது.

[தொடரும்]

தமிழ்ச்சங்கம் வாழியவே!

--செஞ்சொற்பாவலர்
கவிஞர் ப. சங்கரலிங்கம்.

பாவேந்தர் போற்றுகின்ற மூவேந்தர்! பாரேத்தும்
கோவேந்தர்! தமிழ்மகளைக் கொலுவேற்றி தார்வேந்தர்
சங்கமெனும் தொட்டிலிட்டு தங்கமெனத் தான்பேணி
பொங்குகடல் மணலெனவே புதுமைபல விளைவித்து
தொகைஎட்டும் பத்துப்பாட்டும் வகைவகையாய் விருந்து
(வைத்து
நகைபலவே பூட்டிநின்று நாளெல்லாம் தமிழ்வளர்த்தார்!
கத்துகடல் கொண்டதாலோ காலநதி வாய்ப்புக்கோ
மெத்தமிகும் எம்சொத்து! முப்பாட்டன் அணிமுத்து!
அந்தந்தோ! அழிந்திடவே! சிந்தைநொந்து செந்தமிழன்
மங்காத தமிழ்காக்க மண்மீதில் சங்கமதை
பாண்டியரே ஆண்டுவந்த பண்டைநகர் மதுரைதனில்
மாண்டதமிழ்ச் சங்கத்தை மீண்டுந்தான் கண்டுவந்தான்!
நந்தமிழ் நாட்டாரெல்லாம் நறுந்தமிழ் பருகிக் கற்க
செந்தமிழ்க் கல்லூரியைச் சேலமாம் பழமாய்க்கண்டான்;
கனலுண்டும் புனலுண்டும் செல்லுண்டும சிதைந்ததமிழ்ப்
பணத்தோட்டம்! புதைபொருளை! மலைத்தேனை! கலை
(யூற்றை!
மூலைதனில் கிடந்தவெல்லாம் முழுவதுமே திரட்டிவந்து
நூலாக்கிக் கல்வெட்டாய்! நிலவிடும் சாலைகண்டான்!
தண்வைகைப் பெருமணல்போல்! தளிர்ஆலின் விழுதினைப்
(போல்!
மண்காணப் பன்னூலைப் பசும்பொன்போல் பாதுகாத்
(தான்!
எள்ளுக்குள் எண்ணெய்யைப்போல் இருந்தமிழின் அருங்
(கருத்தை
அள்ளியேதான் தந்திடவே "செந்தமிழ்" மலர்வித்தான்!
தான்வாழ்ந்த வளமனையைத் தமிழ் வளர்க்கும் கோயிலாக்கி

தாண்மலர்போல் தண்டமிழை நாளெல்லாம் வாழ்வித்
(தான்!
மல்லிகைப்பூ மணத்தினைப்போல் மருக்கொழுந்து வாசம்
(போல்
எல்லையிலாப் புலமையரை இம்மண்ணில் தோற்றுவித்
(தான்!
இயலிசை நாடகத்தில் இசைபோயர்! துறைபோயர்!
நயமலர்போல்! கயல்விழிபோல்! கவினடைந்தார் நாள்
(தோறும்
அடையாத நெடுங்கதவால் அள்ளியும் கொடைக்கையால்
மடைவெள்ள உளமதனல் மலைவளம்போல் நலந்துய்த்
(தார்!
அவர் உணவால் மணம்பெற்றோர்! அவர் உதவ உயர்ந்
(தோர்கள்!
அவர் உப்பால் வாழ்ந்தோர்கள்! அலைகடல்போல் பலரா
(வார்!
பாரியவன்! காரியவன்! பயன்கருதாத் தமிழ்த் தொண்
(டால்!
மாரியவன்! பாண்டித்துரை மாண்பிற்கோர் உவமையிலை!
இடையினிலே அவன்தொண்டு தடைபடவே தகர்த்
(தெரிந்து
விடையெனவே துள்ளிநின்று வினைமுடிக்க வேலேந்தி
பாண்டித்துரை பணிபுதுக்கிப் பைந்தமிழைப் பந்தலிலே
ஈண்டுள்ளோர் வியந்திடவே எழிலுறவே படரவிட்டான்!
ஆண்டியப்பன் என்கின்ற பாண்டியனே! ஓயாதே
பாண்டித்துரை புகழ்பரப்பும் ஆண்டித்துரை! துணைச்செய
(லன்!
நூற்றாண்டு விழவினையே நூதனமாய் எடுப்பித்து
மாற்றாரும் போற்றிடவே மரபுவழி ஒப்படைத்தான்!
மலர் தன்னை வெளியிட்டு மாப்புலவர் மையத்தே
நயமிக்க 'தமிழ்த்தொண்டன்' நல்விருதைத் தான்பூண்
(டான்!
நாளெல்லாம் மூச்செல்லாம் நறுந்தமிழர் தமக்காக்கும

ஆல்போன்றோன்! அருவியெனச் சளசளக்கும் தமிழ்த்
(தொண்டன்!
திருராமன் மறுபிறப்பாய்! நறுந்தமிழர் பெரும்பேறாய்!
திருநாட்டின் புகழ்விளக்காய்! தியாகத்தின் விழுப்புண்
(ணாய்!
வாழையடி வாழையென வளஞ்சேர்க்கும் தமிழ்மன்னன்!
தாழையென மணம் பரப்பி தமிழ்வளர்க்கும் சேதுவேந்
(தன்!
காலையெனத் திருப்பணியில் கவிநேற்றும் கலைமன்னன்!
ஏழையரின் இதய மென இயங்கிநிற்கும் இராமநாத.
சேதுபதி தலைமைதாங்கிச் செந்தமிழைப் பேணிடவே
மாதொருபாகரினை மனத்தேத்தும் சிவத்தொண்டன்!
தெய்வநல் திருநெறியைத் தீந்தமிழைப் பண்பாட்டை
பொய்யாத முகிலெனவே பொழுதெல்லாம் காத்திடவே
தவம் பெற்றுப் பிறந்திட்ட தமிழ்மன்னர் சேதுவேந்தர்,
தவக்கொழுந்து பவமறிக்கும் காசிநாத துரைமகனார்
ஒழுக்கத்தால் உயர்இமயம்! உயர்பண்பால் தென்
(பொதிகை!
விழுபுகழ்ச்சேர் பெருமகனார் துணைத்தலைமை ஏற்றிடவே
பேரிலே பெரியசாமி! புகழுக்கே உரியசாமி!
போர்முகத்துப் பெருங்களிறாய்! புகழ்முகத்து நறுமலராய்!
சங்கத்துப் பணிதனையே சிங்கமென முந்திநின்று
துங்கமிகும் செயலராய் தூயநெஞ்சால் தொண்டாற்றி
வேளாண்மை மிகச்செய்து வேந்தனென வீற்றிருக்கும்
தாளாளர் தனுக்கோடிப் பாண்டியனார் வினை இயற்ற
சங்கநாதம் முழங்குகின்ற சிங்கநற் தமிழ்மகன்
சங்கர பாண்டியனார்! செந்தமிழன் துணைநிற்க
கந்தன் போல் வந்திருக்கும் சிந்தைமிகும் கந்தசாமி
வந்தனை செய்கின்ற வாய்மையாளன்! தூய்மைமிகு
தேவசி காமணி திருத்தொண்டர் தாம்கூடித்
தமிழ்பணியைத் தெருவெங்கும் தண்ணீராய்ப் பாய்ச்சி
(நிற்கும்
அமிழ்தற் பெரியீரே! ஆன்றோரே! சான்றோரே!
நாளெல்லாம் நீர்வாழ்க! நும்தொண்டு மிகவெல்க!
பாலெனவே பொங்கிடுக! பாண்டித்துரை திருநெறிகள்!
எழுபத்தைந் தாண்டினையே எட்டியே பிடித்திருக்கும்
பழுத்ததோர் தமிழ்ச்சங்கம் பார்மீதில் வாழியவே!

புகழைக் காப்போம்

என்றுமுள தென்தமிழால் ஏற்றம் பெற்றோர்
எத்தனையோ பேருண்டு இந்த மண்ணில்
அன்னைமொழி வளர்ந்தோங்கிச் செழித்து வாழ
அயராது பாடுபட்டு வாழ்க்கை தன்னில்
இன்பமெலாம் தமிழெனவே எண்ணி யெண்ணி
இரும்பூது எய்தியவர் சிலரே யுண்டு.
அன்னவர்போல் தமிழ்வளர்த்துத் தலைமை பெற்றார்
அளவில்சீர் பாண்டியனார் என்னும் வள்ளல்.
பன்னுதற்கு இயலாத தொன்மை பெற்று
பண்பாட்டின் எல்லைக்கே எடுத்துக் காட்டாய்
சொல்வளமும் சுவைநலமும் நிறையக் கொண்ட
சுடர்மிக்க தமிழ்மொழியில் புலமை பெற்று
இன்பம் த தமிழ்ச்சுவையை மக்கள் எல்லாம்
எளிதாகத் துய்க்கட்டும் என்று எண்ணி
பொன்கொடுத்துப் பொருள்கொடுத்துச் சங்கம் வைத்துப்
புகழ் கொண்டார் பாண்டியனார் என்னும் செல்வர்
பொன்றிவிடும் செல்வமது பொன்றா வண்ணம்
புலமைநிறை நாவலரை அழைத்துக் கூட்டி
அன்புடையீர்! உம்மாலே தமிழர் செல்வம்
அனைவர்க்கும் பொதுவாக வேண்டு மென்று
என்புருக்கும் இனிமைநிறை அன்புச் சொல்லால்
ஏழைபோல் இரந்தேங்கி இசைவு பெற்றார்
தன்னலமே கருதாத தமிழர் வாழ்வின்
தண்ணொளியாம் பாண்டியனார் என்னும் நல்லோர்
பண்புடைய பெருஞ்செல்வர் அவரின் தொண்டால்
பசுந்தமிழ்தான் வளருதுபார் மதுரை தன்னில்.
கண்பெற்று ஒளிபெற்ற சுடர் போல
களிக்கின்றார் மக்களெலாம் தமிழை மாந்தி
எண்ணரிய பெருவளத்தைப் பெற்ற அன்னை
என்மகனே! எனவழைத்து அவரை வாழ்த்த
விண்ணவர்க்கு மெட்டாத புகழை யீட்டி
விண்ணுற்ற பாண்டியனார் புகழைக் காப்போம்.

பா. சங்கரபரமேஸ்வரன் M. A.
தமிழ்த் துறை
அருள்மிகு பழனியாண்டவர்
கலைக்கல்லூரி
பழனி.

துரையார் - மறையார்!

(புலவர் தொல்காப்பியன்)
தஞ்சாவூர்.

---

1 பண்டிருந்த பாண்டியர்கள் ஈண்டு — தமிழ்ப்
பாவலர்க்க வைத்தசங்கம் மூன்று! — அவை
கொண்டலென்னப் பெய்தகவிக்
கோலமழை தனிலவரும்
நனைந்தார்! — கவி புனைந்தார்!

2 "மூன்றுசங்கம் போனபின்னர் இங்கே — தமிழ்
முரசொலிக்க வருங்கரங்கள் எங்கே?" — என
ஆண்டபாண்டித் துரையவரின்
அருங்கரங்கள் தாமுயர்ந்த
அன்று! — நான் என்று!

3 பத்தொடைந்து பாண்டியர்கள் பண்டு — சங்கப்
பாட்டரங்கில் ஏறினராம் நன்று! — நம்
பற்றுபெற்ற தேவரிவர்
பலவகைநூல் அளித்தரங்குங்
கண்டார்! — புகழ் கொண்டார்!

4 கூடலுக்கும், குளிர்தமிழ்க்கும் ஏற்றம் — இங்கு
கொண்டளித்த துரையிவரின் தோற்றம் — நம்
பாடலுக்கும், பைந்தமிழ்க்கும்
பழம்புகழ்க்கும் விடிபொழுதின்
சேவல்! — புதுக் காவல்!

5 போற்றுகின்ற இமயமலை நாணும் — படி
பொங்குபுகழ் தனையிவர்தொண் டனும்! — இவர்
ஆற்றலுக்கும், அழகினுக்கும்,
ஆன்றமைந்த புகழ்க்குமிங்கே
துரையார்! — என்றும் மறையார்!

இலக்கியச் சிந்தனை—3

களவின் பெருமையும்— கள்வனின் சிறுமையும்

புலவர் கு. சின்னையன்,
தஞ்சை.

முன்னுரை:—

அங்கிங்கெனாதபடி, எங்கும் கள்வர்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் பார்க்குமிடமெல்லாம் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளைப்போல் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள், இவர்களைத் தோற்றத்தாலோ பேச்சாலோ அறிந்து கொள்ள முடியாது; பிறந்த நாட்டாலோ, பேசும் மொழியாலோ; தெரிந்து கொள்ள முடியாது; செயலால்தான் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. வறுமையின் காரணத்தாலும், பிழைப்பிற்கு வேறு வழியில்லாக் காரணத்தாலும், குறைந்த உழைப்பால் நிறைந்த ஊதியம் பெறலாம் என்ற நோக்கத்தாலும், பண்பற்ற மக்களோடு பழகும் காரணத்தாலும், சுயநலத்தாலும் பொறாமையாலும் கள்வர்கள் தோன்றி வருகின்றார்கள்.

கள்வர்களில், கற்றவர்களுமுண்டு; கல்லாதவர்களுமுண்டு. பிறருடைய பொருள்களை அவர்கட்குத் தெரியாமல் திருடுவதே இவர்கட்குத் தொழிலாக இருக்கின்றது. இவர்களில் மற்றொரு வகையினர் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள்: அலுவலகங்களில் அமர்ந்து கொண்டு பொய்க்கணக்கெழுதியும், போலி சான்றிதழ்களைத் தயாரித்தும் அவ்வலுவலகத்திலுள்ள பொருள்களை அபகரித்துக் கொள்கின்றார்கள். ஆனால், இவர்களைக் கள்வர்கள் என்று கூறுவதைவிட நாகரிகக் கள்வர்கள் என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதாய்த் தோன்றுகின்றது. இவர்கள், அனைவரும், சுயநலக் காரணமாகப் பிறர் பொருளைத் திருடுவதால், இவர்களைக் 'கள்வர்' என்று கூறுகின்றார்கள். மற்றும் பிறரிடம் கைமாற்றாகவும் கடனாகவும் பொருளை வாங்கிக்கொண்டு ஏமாற்றுபவர்களும் இவ்வினத்தவரேயாவார்கள்.

உள்ளங்கவர் கள்வர்:—

தமிழ் நாட்டில், வேறு சில கள்வர்களும் இருந்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள், அன்பும் அறனும் அமைந்தவர்கள்; இன்சொல்லும் ஈகையும் நிறைந்தவர்கள், உண்மையும் ஊக்கமும் மிகுந்தவர்கள்; எழிலும் ஏற்றமும் இயைந்தவர்கள்; வாய்மையும் தூய்மையும் வாய்ந்தவர்கள் இவர்கள், பிறர் பொருளைத் திருடுவதில்லை ஆனால், பிறருடைய உள்ளங்களைத்தான் திருடுவார்கள் இவர்கள் யார் தெரியுமா? இவர்கள்தான் அக்காலத் தமிழகத்திலிருந்த காதலர்களாவார்கள் கருநிறமுடையவர்களைக் கள்ளர் என்று கூறியது போல; களவு நெறியில் காதல் கொள்பவரைக் கள்வர் என்றார்கள்.

ஒத்த பண்புடைய ஒரு ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரையொருவர் காணும் போது. ஒருவர் மனதை மற்றொருவர் கவர்ந்துவிடுகின்றார்கள் பின்னர் அவ்விருவரும், பிறர்க்குத் தெரியாமல் களவு முறையில் காதலராய் விளங்கி இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபடுகின்றார்கள். இவ்வாழ்க்கை களவின் வழிவந்த வாழ்க்கையாகும்.

மக்கள் மேற்கொள்ளும் வாழ்க்கையை, அக வாழ்க்கை என்றும், புற வாழ்க்கை என்று இரு வகையாகப் பிரித்திருக்கின்றார்கள். இவற்றை விளக்கும இலக்கண இலக்கியங்கள் தமிழில் நிறைந்திருக்கின்றன

இறையனார் களவியல்:—

அக்காலச் சான்றோர், இக்கால மக்களும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில், களவிலக்கணம் வகுத்திருக்கின்றார்கள். களவு நூல் இல்லை இல்லை?' என்று கவலைப்பட்டிருக்கின்றான பாண்டிய மன்னனொருவன். அவனுடைய மனக்கவலையை மாற்றுவதற்கு, இறைவனே களவியல் எழுதியிருக்கின்றான் இந்நூலுக்கு உரைகாண முடியாமல், சங்கப் புலவர்கள் சங்கடப்பட்டிருக்கின்றார்கள் இதனையும், இறைவனே தீர்த்துவைத்திருக்கின்றான். இறையனார் களவியலுக்கு நக்கீரர் உரைத்த உரையே சிறந்ததென்று சங்கப் புலவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்

இக்கால மக்கள் சிலர், களவு நூல் என்றதும், 'திருட்டு நூல்' என்று கருதுவார்கள் இந்நூலை 'இறைவனே இயற்றி

இருக்கின்றான்?' என்று நினைத்து வியப்பிலாழ்வார்கள். காரணம் என்ன? 'களவு' என்ற சொல்லுக்குத் 'திருட்டு' என்னும் பொருள் அமைந்திருப்பதேயாகும். திருட்டினைப் புரிபவர்கள் குற்றவாளிகளாவர்கள். இவர்கட்குத் தண்டனையளிப்பதற்குச் சட்டமும் இருக்கின்றது. நீதிபதிகளும் இருக்கின்றார்கள். உலக மரபு இங்ஙனமிருத்தலால், அவர்கள் அங்ஙனம் எண்ணுவதும் இயற்கையானதேயாகும். ஆனால், இங்கு கூறியுள்ள களவு நூல் என்பது திருட்டை விளக்கும் நூலல்ல, இல்வாழ்க்கைச் சட்ட நூலாகும்.

களவின் பெருமை:—

காதலர்களின் உள்ளுணர்வுகளையும், அதன் பின் நிகழும் செயல்களையும், வாழ்க்கை முறைகளையும், களவியல் விவரித்துரைக்கின்றது. காதலர் இருவர், பிறருக்குத் தெரியாமல், ஒருவருள்ளத்தை மற்றொருவர் கவர்தலால், இதனைக் 'களவு' என்று கூறியுள்ளார்கள். இதனால், இக்களவினை நன்மைதரும் களவென்றும், திருடுதலைத் தீமைதரும் களவென்றும் கூறியுள்ளார்கள். மகனைத் தந்தை அடித்தார் என்றால், அதனை யாரும் பொருட்படுத்துவதில்லை; ஆனால், அவனைப் பகைவன் அடித்தான் என்றால், அதனையாரும் பொருட்படுத்தாமலிருப்பதில்லை. இவ்வாறே, ஒருவன் ஒருத்தியுடன் களவு நெறியில் இணைந்தான் என்றால், இதனை யாரும் பொருட்படுத்துவதில்லை. ஆனால், ஒருவன் வீட்டிற்குள் நுழைந்து களவு புரிந்தான் என்றால் அதனையாரும் பொருட்படுத்தாமலிருப்பதில்லை. ஒத்த அன்புடன் களவு நெறியில் காதலராயமைந்தவர்கள், அன்புடைமையில் சிறந்திருக்கின்றார்கள்; அறம் புரிவதில் உயர்ந்திருக்கின்றார்கள்; ஒப்புரவறிதலில் உயர்ந்திருக்கின்றார்கள்; இன்சொல் இயம்புவதில் இணையற்று வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். விருந்தோம்புவதில் சிறந்திருக்கின்றார்கள்; சுற்றத்தாருடன் சூழ்ந்திருக்கின்றார்கள்; தனக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். எனவேதான், இத்தகைய பண்புகள் நிறைந்த களவு வாழ்க்கையை ஆன்றோர் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்கள்.

'களவு' என்னும் சொல்லைக் கேட்டதும் அதனை வெறுக்கலாகாது. ஞானப்பாலுண்ட திருஞானசம்பந்தர், இறைவனை நோக்கி 'என் உள்ளங்கவர் கள்வன்' என்று கூறியுள்ளார். இங்ஙனம் இறைவனைக் குறிப்பிட்டது போலவே

நம் பொருளைத் திருடிய ஒருவனையும் கள்வன் என்று கூறுகின்றோம். இவ்விரண்டும் கள்வன் என்ற சொல்லளவில் ஒன்றாயிருப்பினும், பொருளளவில் வேறுபட்டிருக்கின்றதென்பதை சிந்தித்தறிகின்றோம்.

தமிழகம் கண்ட நெறி:—

மக்கள் மேற்கொள்ளும், பொய், கொலை, கள், களவு, காமம் என்ற ஐந்தினையும், 'ஐம்பெருங் குற்றங்க'ளென்றும், இவற்றை மக்கள் மேற்கொள்ளலாகாதென்றும் ஆன்றோர் கூறியுள்ளார்கள். ஆதலால், இத்தகைய களவையும், காமத்தையும் மக்கள் ஏற்பது அறமாகுமா என்று சிலர் எண்ணக் கூடும்.

காதலர்கள் இவ் உலக வாழ்விலடையும் இன்பம் சிற்றின்பமாகும். உலகப்பற்றுக்களை நீக்கி, பற்றற்ற இறைவனைப்பற்றியபின் அடையும் இன்பம், பேரின்பமாகும். இப்பேரின்பத்தையடைதற்கு முதற்படியாக விளங்குவது சிற்றின்பமேயாகும். இன்ப நுகர்ச்சியின் இனிமையை அனுபவித்தாலன்றி படித்தோ? பார்த்தோ? கேட்டோ? அறிந்துகொள்ள முடியாது. ஆதலாற்றான், இதனை அகப்பொருள் என்று கூறியுள்ளார்கள். சிற்றின்பத்தை அடையும் ஒருவன் அதிலமைந்துள்ள இன்ப துன்பங்களை அனுபவத்தின் மூலம் அறிந்து கொண்டு, பேரின்பத்தையடைய முயற்சிக்கின்றான். இதனால்தான், திருவள்ளுவர், இல்லறவியலுக்கு அடுத்தாற்போல் துறவறவியலை அமைத்துள்ளார். இல்வாழ்க்கையின்பயன் கணவனும் மனைவியும இறுதி வரை இணைந்து, இன்பந் துய்த்தலன்று, மக்கள எண்ணிக்கையைக் கண்டு மகிழ்ந்துகொண்டிருப்பதன்றும்; சுற்றத்துடன் சூழ்ந்து, பிறர் சுற்றத்தைப் பேசிக்கொண்டிருப்பதுமன்று. அவ்விருவரும், இல்வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு, அன்பையும் அறனையும் பேணி, தமக்குப் பாதுகாவலாக அமைந்த மக்களுடனும், அறத்தை நாடும் சுற்றத்தினருடனும் கூடி வாழ்ந்து பேரின்ப வழியில் ஈடுபடுதலேயாகும். இதனை,

"காமம் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமம் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே"

என்ற, தொல்காப்பிய நூற்பாவாலறிந்து கொள்கின்றோம். இதனால்தான் முதுமைப் பருவம் அடைந்த தசரதன், தன் ஆட்சியைத் தன் மகனிடம் கொடுத்து விட்டு, பேரின்ப வாழ்க்கையடைய விரும்பியிருக்கின்றான்.

ஐம்பெருங் குற்றங்களுள் ஒன்றான காமம் என்பது, ஒருவன் தன் மனைவியிடம் கொள்ளும் காதலைக் குறிப்பதல்ல. தன் மனையாளைத் தன் மனையிருத்திப் பிறர்மனைக் கேகும் பேதையர் வாழ்க்கையே காமவாழ்க்கையாகும். இதனைத்தான், திருவள்ளுவர், 'பிறர்மனை நயவாமை' என்று கூறியிருக்கின்றார். எனவே, சிற்றின்பத்தின் வழியே பேரின்பத்தை அடைவதே தமிழர் கண்ட நெறியாகும் இதனையே, திருக்கோவையார் மூலம் மாணிக்கவாசகர் விளக்கியுள்ளார். ஆதலால், தமிழ் மக்கள் அறநெறி பிறழாதவாறு களவு நெறியைப் பேற்கொண்டிருக்கின்றார்கள். களவிலக்கணங்களையும் இலக்கியங்களையும் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

களவிற்புகுந்த கயவர்கள்:—

நெல்லுடன் தோன்றும் பதர் போலவும், நீருடன் தோன்றும் நுரை போலவும், கண்ணியம் பொருந்திய மக்களோடு கயவர்கள், தோன்றியிருக்கின்றார்கள். பண்புடையோர் மேற்கொண்டிருந்த களவு வாழ்க்கையில், கயவர்களும் ஈடுபட்டார்கள் இவர்கள், தம்மைக் காதலிகள் நம்புமாறு, நல்லவர் போல நடித்தார்கள். அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு, உறுதி மொழிகளைக் கூறினார்கள்; அவர்களோடு சிலகாலம் சேர்ந்து இன்புற்றார்கள்; சிறிதுகாலம் சென்றபின் காதலிகள் கண்ணீர் விட்டுக்கலங்குமாறு அவர்களைத் துறந்து சென்றார்கள் காதலிகளை மறந்தார், அவர்கட்குத் தெரியாமல் மறைந்தும வாழ்ந்தார்கள். கையிலாத ஊமையன், கடலில் வீழ்ந்து தவிப்பதுபோல், காதலிகள் வருந்தினார்கள் பெற்று வளர்த்த தாய் தந்தையர்களைவிட, பேரன்பு கொண்ட உடன் பிறந்தவர்களைவிட, உற்றுழிவுதவும் சுற்றத்தாரைவிட 'காதலரே கண்கண்ட தெய்வம்' என்று கருதியிருந்த காதலிகள் பலர், உண்மையற்றுச்சென்ற காதலரை எண்ணிக், கண்ணீர் விட்டார்கள். வெளியில் சொல்ல வெட்கப்பட்டார்கள்; மனதிற்குள் எண்ணி துக்கப்பட்டார்கள். இந்நிலையைச் சான்றோர் அறிந்தார்கள். இதற்கு மாற்று வழியை ஆய்ந்தார்கள் இதனை "பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர், ஐயர் யாத்தனர்

கரணம்'' —என்ப என்றும் தொல்காப்பியர் கூறியுள்ளமையால் அறிந்து கொள்கின்றோம்.

இளம் வயது காரணமாக ஒத்த பண்புடையவர்களை, இளங் காதலர்களால் அறிந்து தேர்ந்தெடுக்க முடியவில்லை. காதலித்த காதலர்கள் தாம் காதலிக்கவில்லை என்று பொய் கூறுகின்றார்கள், உறுதி மொழிகளை மறுத்துக் கூறுகின்றார்கள். எனவே, ''காதல் வாழ்வை ஏற்க விரும்புவோர், முதலில் ஒருவரையொருவர் விரும்பியிருந்தாலும், பெற்றோர் விருப்பத்தை அறிந்த பின்னர்தான், திருமணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும், ஐம்பெருங் குரவருள் ஒருவர் முன்னிலையில்தான், வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்'' என்றும், களவு வாழ்க்கைக்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்தார்கள். காதலர் இருவரும் தாமே ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு வாழ்வதற்குத் தடை விதித்தார்கள். இதனை,

''கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள் வதுவே''

என்ற நூற்பாவின் மூலம் தொல்காப்பியர் கூறியிருக்கின்றார். அக்காலத்தில் வகுத்த இவ்வாழ்க்கைச் சட்டமே, தமிழகத்தில் இன்றும், மரபு முறைப்படி அமைந்திருக்கின்றது. காதலர் இருவர், முதலில் ஒருவருக்கொருவர் காதல் கொண்டிருந்தாலும், அதனைப் பெற்றோர்கட்கு அறிவித்து அவர்களுடைய அனுமதி கிடைத்த பிறகே சான்றோர் முன்னிலையில் திருமணம் செய்து கொள்ளும் அக்காலப் பழக்கம் இன்றும் இருந்து வருகின்றது. இவ்வாறே, காதலர் இருவரும் திருமணத்திற்கு முன் ஒருவரையொருவர் அறியாமலிருந்தாலும், பெற்றோர் விரும்பித் திருமணம் முடித்து வைத்த பிறகு, இருவரும் சிறந்த காதலராய் விளங்கிவரும் வழக்கமும் இன்றும் இருந்து வருகின்றது

வேறுபாடு:—

அன்று திருமணத்திற்கு அன்பையும் அறத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தார்கள் இன்று. பொருளையும் பதவியையும் பெரிதாக எண்ணுகின்றார்கள். அன்று, பிறப்பு, குடிமை, ஆண்மை, ஆண்டு, உரு, திரு, அன்பு, அருள், அடக்கம் அறிவு என்ற பொருத்தங்கள் காதலர்களிடம் இருக்கின்றனவா? என்று ஆராய்ந்தார்கள். இன்று,

பெயர்ப் பொருத்தமும் இராசிப் பொருத்தமும் சரியாக இருக்கின்றனவா? என்று ஆராய்கின்றார்கள். அன்று, பண்பை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்று, பளபளப்பான தோற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அன்று, இம்மை இன்பத்தின் மூலம் மறுமையின்பத்தை அடைய எண்ணினார்கள்; இன்று, இன்மையின்பத்தையே இணையற்ற இன்பமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அன்று, காதலர் இருவரும் இடையில் ஒருவரையொருவர் மாற்றிக்கொள்ள விரும்பவில்லை; இன்று, இடையில் மாற்றிக்கொள்ள விரும்புகின்றார்கள். அன்று, இவ்வெண்ணம் காதலர் சிலரிடம் மட்டும் தோன்றியிருந்தது; இன்று, இவ்வெண்ணம் காதலிகள் சிலரிடத்திலும் தோன்றியிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை விருந்து:—

அக்காலத்தில் தலைவன் தவறி நடந்திருக்கின்றான். ஆனால், தலைவி அங்ஙனம் தவறி நடக்கவில்லை. தலைவன் நெறி பிறழ்ந்து வாழ்ந்தமையை அகப்பொருள் இலக்கியங்களிலிருந்து நாம் அறிந்துகொள்கின்றோம். எடுத்துக்காட்டாக, காதலில் தவறிழைத்த கள்வனொருவனைப் பற்றிய செய்தி குறுந்தொகையில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. களவு வாழ்க்கையில் ஈடுபட்ட காதலன் ஒருவன் தன் காதலியிடம் 'விரைவில் வந்து உன்னைத் திருமணம் புரிந்துகொள்கின்றேன்' என்று கூறிப் பிரிந்து சென்றான். சென்ற தலைவன், பல திங்கள் சென்றும் திரும்பிவரவில்லை. இதனால், மனம் நொந்த தலைவி, தன் தோழியிடம் தன் நிலையைக் கூறி வருந்துகின்றாள். தலைவி, தோழிக்குக் கூறிய விளக்கங்களைக் காணும்போது 'அவ்விருவரும் நீண்ட நேரம் உரையாடிக் கொண்டிருக்கக் கூடும்' என்று எண்ணவேண்டியிருக்கின்றது.

உரையாடல்;

தோழி:- (தலைவியை நோக்கி) ஏன் உன் முகம் வாடியிருக்கின்றது?

தலைவி — என்னை மணம் புரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு 'முப்பது நாட்களுக்குள் வருகின்றேன்' என்று கூறிச்சென்ற காதலர், இன்னும் வரவில்லை. அதனை நினைத்து வருந்திக்

கொண்டிருக்கின்றேன்.

தோழி:- அவர் கூறியதை உண்மை என்று நம்புகின்ருயா?

தலைவி.- நம்பியதால்தான் அவரைக் காதலராக ஏற்றேன்.

தோழி:- நீ அவருடன் களவு வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருந்தபோது யாராவது பார்த்திருக்கின்ருர்களா?

தலைவி: யாராவது பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் அவருடன் நான் கூடியிருக்க முடியுமா? அங்கு யாரும் இல்லை. களவில் என்னைக் கவர்ந்தவர் அவரே யாவர். களவு வாழ்விற்குச் சான்று கேட்பது கள்ளச் சந்தையில் வாங்கிய பொருளுக்குப் பற்றுச்சீட்டு கேட்பது போலிருக்கின்றதே?

தோழி: உன்னிடம் சொல்லியவாறு, தலைவர் வரவில்லை என்ருல், ஊர்ப் பஞ்சாயத்தாரிடம் சொல்லி, நம் குறையைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமல்லவா? அவர்களிடம் சொன்ஞல், சான்று இருக்கின்றதா? என்று கேட்பார்களே?

தலைவி:— பெற்ற தாயே, "தான் பிள்ளையைப் பெறவில்லை" என்று கூறிஞல், பிள்ளையால் அதனை எவ்வாறு மெய்ப்பிக்க முடியும், அதுபோல, அறநெறியைப் போற்ற வேண்டிய தலைவனே 'இல்லை' என்று பொய் கூறிஞல், அதனை எவ்வாறு யான் மெய்ப்பிக்க முடியும்? பொய் கூறுபவரின் நெஞ்சமே அவரை வருத்துமல்லவா?

தோழி:— உன் தலைவனின் உள்ளத்தை அவர் கூறிய பொய் வருத்திக்கொண்டிருக்கலாம் ஆஞல். உன்னிடம் அவரை வருவிக்க அதனல் முடியுமா என்பதுதான் என் ஐயம் பஞ்சாயத்தார்களிடம் கூறும்போது, களவு நிகழ்ந்த இடம், காலம், சான்று முதலியவற்றைக் கூறவேண்டுமே? அவற்றையெல்லாம் கூறிஞல்தான் பஞ்சாயத்தார்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்,

தலைவி:— களவு நிகழ்ந்த இடம் மலைப்பகுதியாகும். அங்குள்ள கால்வாயின் அருகே இரவில் அவரைச் சந்தித்தேன்.

தோழி:- களவு வாழ்க்கைக்கு இரவு நேரந்தான் ஏற்றது போலும். நீரோடையருகே, யாரும் இல்லையா?

தலைவி:- தினையின் தாளையொத்த கால்களையுடைய நாரையொன்றுதான் இருந்தது. அதுவும் எங்களைப்பார்க்க வில்லை; நீரில் வருகின்ற ஆரல் மீன்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

தோழி:- (சிரித்துக்கொண்டு) காதலனைக் காணச் சென்ற நீ! நாரையை ஏன பார்த்துக்கொண்டிருந்தாய்?

தலைவி:- இரவில் மனிதரைக்கண்டால் நாரை ஒலியை எழுப்பும். அவ்வாறு, நாரை எங்களைக்கண்டு ஒலியை எழுப்பினால், பிறர் எங்கள் களவு வாழ்க்கையை அறிந்து கொள்வார்கள் அல்லவா? அதனால்தான் நாரை எங்களைப் பார்க்கின்றதா என்று அடிக்கடி அதனைப் பார்த்தேன்.

தோழி:- மின்னுவதெல்லாம் பொன்னுகாது. உருவால் மக்களைப்போல் தோன்றுபவர்களெல்லோரும் மக்களாக மாட்டார்கள். மக்களுக்கிருக்கவேண்டிய பண்புகள் அவர்களிடம் இருந்தால்தான் அவர்களை மக்கள் என்று கருத வேண்டும். நீ! இளமை காரணமாக, இவ்வுண்மையை அறிந்துகொள்ள வில்லை. உன் தலைவன் நன் மகனுக இருந்தால் இத்தனை நாட்களாகியும் இங்கு வராமலிரான். எனவே, நீ புளியங் கொம்பென்று கருதி முருங்கைக்கொம்பைப் பிடித்திருக்கின்றாய். பெற்றோர் பார்த்து மணம முடிப்பதற்குள், நீ! அவசரப்பட்டுவிட்டாய். ஆழம் அறியாமல் காலை விட்டுவிட்டாய். என் செய்வது! "அவசரக்காரனுக்கும் ஆத்திரக்காரனுக்கும் புத்தி மட்டு" என்பது பழமொழி யல்லவா?

தலைவி:- வெந்த புண்ணில் வேலை விட்டு ஆட்டுகின்றாயே? நான் அவசரப்பட்டு களவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டதை நினைத்து வருந்துகின்றேன் இருப்பினும், என் தலைவர் என்றைக்கேனும் என்னை நினைத்து வருவார் என்றே நம்புகின்றேன்.

தோழி:- "கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்" என்பதுதான் பழமொழி 'காதலனை நம்பினோர் கைவிடப்படார்" என்பது புதுமொழியாயிருக்கின்றதே?

தலைவி:- நீ என்னை இகழ்ந்தது போதும் இனி நான் என் செய்யலாம் என்பதைச் சொல்.

தோழி:- வா! ஊர்ப் பஞ்சாயத்தார்களிடம் கூறி உன் தலைவனை அழைக்க முயற்சிப்போம். இருவரும் செல்கின்றனர்.

இவ்வுரையாடல் கற்பனையாக எழுதப்பட்டிருப்பினும் இதிற் காணும் செய்திகள் அக்கால இயல்பினை யனைவர்க்கும் எடுத்துக்காட்டுவதாயிருக்கின்றன. இக்கருத்துக்களை

"யாரும் இல்லைத் தானே கள்வன்
தானது பொய்ப்பின் யானெவன் செய்கோ
தினைத்தா ளன்ன சிறுபசுங் கால
ஒழுகுநீ ராரல் பார்க்கும்
குருகும் உண்டுதான் மணந்த ஞான்றே"

என்ற குறுந்தொகைச் செய்யுளிலிருந்து அறிந்துகொள்கின்றோம். இங்ஙனம், கயவர் சிலர், காதலராயமைந்து காதலித்த பெண்களைக் கலங்கவிட்டிருக்கின்றார்கள். இனி, அகநானூற்றில் கூறப்பட்டுள்ள செய்தியொன்றைக்காண்போம்.

கள்வனின் சிறுமை:—

கள்ளூர் என்னும் ஊரில் பண்பற்ற ஒருவன் வடிவால் மனிதனைப்போல் தோன்றியிருந்தான். இவன் வஞ்சனையாகப் பேசுவதிலும், பொய் கூறுவதிலும் இணையில்லா தவனாக வாழ்ந்தான். வெளுத்ததெல்லாம் பால் என்று கருதும் வெள்ளையுள்ளம் படைத்த பெண்ணொருத்தி. அவனைக் களவு நெறியில் காதலனாக ஏற்றிருந்தாள். சில நாட்கள் வரை அவள் அவனுடன் கூடி சிறப்புற வாழ்ந்தாள். பின்னர், தன்னுடன் கூடியிருந்த தலைவன் தன்னைவிட்டு ஓடிவிட்டதை எண்ணி வருந்தி, ஊர்ப்பஞ்சாயத்தாரிடம் சென்று முறையிட்டாள். தன்னை விட்டு ஓடிய தலைவன், பிற பெண்ணுடன் கூடி வாழ்வதைக் கூறினாள். ஊர்ப்பஞ்சாயத்தார் அவனை அழைத்து விசாரித்தார்கள். தன்னை அழைத்து பஞ்சாயத்தார் விசாரித்த போது, தான் அவளுடன் களவு வாழ்க்கையில் ஈடுபடவில்லை என்றும் அவளுக்கு உறுதி மொழி கூறவில்லை என்றும் பொய் கூறினான். இவன் கூறுவது பொய் என்பதைச் சான்றுகள் மூலம் பஞ்சாயத்தார் அறிந்தார்கள்.

பொய் கூறிய தலைவன், ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையைக் கெடுத்திருக்கின்றான். அவளுடைய வாழ்க்கையை இனி மாற்றியமைக்க முடியாது. பண்பற்ற கயவர்கள் சிலர் இவனைப்போல் தோன்றியிருக்கின்றார்கள். இத்தகைய செயல் புரிபவர்களுக்குக் கடுந்தண்டனை யளித்தால்தான் வருங்காலத் தமிழ் சமுதாயத்தின் மாண்பினைக் காக்க முடியும். இவனுக்கு அளிக்கும் தண்டனை, இவனைப்போல் நடக்க விரும்புபவர்கட்குத் தக்க பாடம் கற்பிப்பதாக இருக்கவேண்டும் என்று பஞ்சாயத்தார் கருதினார்கள்.

பலரும் காணுமாறு பொய் கூறிய கள்ளனாக் கயவனைப் பிடித்து மரத்தில் கட்டி அடித்தார்கள். அவன் தலையில் சுண்ணாம்பைக் கொட்டினார்கள். இஃது, 'அவனை நீற்றறையிலிட்டுக் கொளுத்துவதற்கு முன் செய்யப்படும் செயல்' என்பதனை அறிந்த ஊர் மக்கள், மகிழ்ந்து ஆரவாரம் செய்தார்கள். கொடியோனுக்குக் கொலைத் தண்டனை அளித்தது வரவேற்கத்தக்க தீர்ப்பாகும் என்று கூறி மகிழ்ந்தார்கள். இச் செய்தியை...............

"திருநுதல் குறுமகள் அணிநலம் வவ்விய
அறனி லாளன் அறியே னென்ற
திறனில் வெஞ்சூள் அறிகரி கடாஅய்
முடியார் பெருங்கிளை செறியப் பற்றி
நீறுதலைப் பெய்த ஞான்றை
வீறுசா லவையத் தார்ப்பினும் பெரிதே"

என்று மணிமிடை பவளத்தில் (செய் 256 ல்) அமைந்த செய்யுளடிகள் நமக்கறிவிக்கின்றது.

இஃது, ஒழுக்கந்தவறி நடந்த தலைவனுக்குத் தோழி எடுத்துக்காட்டிய வரலாற்றுச் செய்தியாகும். ஆனால், இக்காலத்தில் ஒழுக்கந்தவறி நடப்பவர்கட்கு இவ்வரலாற்றை எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்குத் தண்டனையளிக்க, அரசாங்கச் சட்டமே காத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமாயின் ஏன் அஃது எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றதென்றால், பழங்கால மக்கள், ஒழுக்கத்தை உயிரினும் சிறந்ததாகக் கருதினார்கள் என்பதையும், ஒழுக்க நெறியிலிருந்து தவறியவர்கட்குக் கடுந்தண்டனையளித்து வருங்காலத்தில் தீயொழுக்கம் நிகழாமல் காக்கவேண்டுமென்று கருதினார்கள் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுவதற்கேயாகும்.

முடிவுரை:—

நம்முடலில் தோன்றிய சிறு காயத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டால், பருத்து வளர்ந்து, உடல் முழுவதும் பரவி உடலுக்கே ஊறு விளைவித்து விடுகின்றது. இவ்வாறே, கயவர் சிலரால் களவு வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட களங்கம், வளர்ந்து, வேரூன்றி களவு வாழ்க்கைக்கே ஊறுண்டாக்கிவிட்டது களவுவழிக் காதல் கொள்வதை அக்காலச் சான்றோர்கள் சிறிது மாற்றியமைத்திருக்கின்றார்கள். அவ்வாறே, இன்று மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். ஆனால், ஒரு சிலா பழங்காலக் களவு முறையை மேற்கொண்டொழுகுகின்றார்கள். பெருங்காயம் இருந்த பாண்டம் அம்மணத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டிருத்தல் இயற்கையல்லவா?

தூய்மையான பால், தூய்மையற்ற பாத்திரத்தையடைந்ததும் அதன் குணம் கெட்டுவிடுகின்றது. நற்பண்பில்லாதவன் பெரும் செல்வத்தைப் பெற்றவனக இருந்தாலும அச்செலவம் ஒருவர்க்கும் பயன்படாமல் அழிந்து விடுகின்றது. இவ்வாறே பண்பிலார் மேற்கொள்ளும் களவு வாழ்க்கை நல்வாழ்க்கையாகாமல் கெட்டுவிடுகின்றது.

"பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று" —குறள்.

———

சுழல்

இயற்றியவர். இரா. வேலுச்சாமி
இளங்கலை 2-ம் ஆண்டு
செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை.

சுந்தரமாய்த் தமிழ்தனில்
    சொந்தமுடன் கவிபுனையச்
சுழற்சங்கச் சான்றோர்கள்
    சுற்றவிட்ட அறிக்கைகண்டே

சந்தத்தமிழ் வளர்க்குந்தமிழ்ச்
    சங்கத்து மாணவன் யான்
சொந்தமுடன் என்கருத்தைச்
    சொல்ல வந்தேன் சுழற்றலைப்பால்!

சுழலென்னும் தலைப்புக் கூறி
    என் மதியைச் சுழலவிட்ட
சுழற்சங்கச் சான்றோரே
    சாற்றுகின்றேன் என் வணக்கம்

ஆற்றுநீர் சுழன்றோட
    அதிலிரண்டு கயல்சுழல
அகப்பட்ட மனிதஉயிர்
    அப்படியே மாண்டோட
வேற்றுமையே காணாது
    விரைந்தோடும் நீர்ச்சுழலே!

அகிலமெல்லாம் படைத்துவைத்து
    அண்டமுடன் சுழலவிட்ட
ஆண்டவனும் இல்லையிலே
    ஆடுவதும் ஒரு சுழலே
அகிழமதன் சுழலுமின்றேல்
    அவனியிலோர் உயிருமில்லை

எட்டு மணி நேரத்திலே
எந்திரத்தின் சுழல்தனிலே
கொட்டுகின்ற வியர்வையுடன்
குடும்பம் நிறை சுமைகளுடன்—தன்னை

விட்டுவிட எண்ணாத
விதியோடுந் தான் சுழன்று
தட்டுக்கெடும் தொழிலாளர்
தவிப்பதுவோ வறுமைச்சுழல்.

பார் முழுதும் மக்களெலாம்
பசியோடு வாடுகையில்
ஏர்சுழன்று ஏற்றமுற்றே
எத்தனையோ இன்பங்களை
ஊர்முழுதும் சுழலவிடும்
உழவனவன் வாழுவதும்
தேர்மேலே வாழ்வுமல்ல!
தினமுமங்கும் பெருஞ் சுழல்தான்!

மாதங்கள் பலவோட
மாநகரைச் சுற்றிவந்த
மாணவர்க்கு வருவதுவோ
'மார்ச்சில்' ஒரு தேர்வுச் சுழல்!

காளைப்பருவத்தான் கன்னியவள்
கடைவிழியில் இதழசைவில்
பாளைச்சுழற் சிரிப்பதனில்
பறிகொடுத்த நெஞ்சத்தான்—மண
வேளைவந்தும் உறவுதரும்
வேதனையால் வேல் விழியைக்
கோழையெனப் புறம் விடுத்துக்
குதிப்பதுமோர் பிரிவுச் சுழல்!

விண்வெளிக்குச் செல்வதற்கு
விரைவுடனே செயல் புரியும்
மண்ணிலுள்ள நாட்டினர்தம்
மதிதன்னைச் சுழலவிட்டே
விண்ணிலுள்ள மதி சென்றே
வெற்றிதன்னை நாட்டி வந்தார்!

இன்றுள்ள நிலையதனில்
இந்நாட்டில் காண்பதெல்லாம்
குன்றாத வறுமைச் சூழல்,
குறையாத ஊழற்சூழல
என்றென்றும் நிலைமாறா
ஏற்றமிகு விலையின் சூழல்
நன்றென்று கூறுவர் யார
நாட்டிலுள்ள இச்சூழலை?

இச் சூழலை நிறுத்திடவே,
இன்றுள்ளோர் நலங்கெடவே
இச்சகங்கள் தனைப் பேசி
இரவினிலே ஓட்டுவேண்டும்
நச்சு நிறைத் தலைவர்களை
நாமொதுக்கி, நாட்டு நலம்
மெச்சவுமே உயர்வதற்கு
மேதினியில் பாடுபட்டு
பச்சையாய்ப் பசுமையாய்ப்
பாரதத்தைச் செழிக்கவைக்க
நிச்சயமாய் வருபவரை நீள்
கரங்கள் நீட்டி வரவேற்றிடுவோம்!

(10-10-75ம் நாள் மதுரை ரோட்டரி சங்கங்கள் நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்ற கவிதை)

"நன்மதுரைச் சங்கம் நலம்பெற மாறிசைந்த
தன்மதுரை யேநற் றகவுளோய் கங்கையணி
மின்மலருஞ்செஞ்சடை மேலோன்றன் இன்னருளால்
பீடுசெழு செல்வமோடு வழி வழி
நீடுவா ழியரிந் நிலமிசை யானே"

— ந மு. வே நாட்டார்

பாண்டித்துரைப் பதிகம்

— ஞா. தேவநேயன் —

1

நாலா விடத்தும்வாழ் நற்றமிழ்ப் பண்டிதர்சேர்
நாலாந் தமிழ்ச்சங்கம் நாட்டியதால்—மேலான
பாண்டித் தமிழ்வேந்தன் பாங்கிற் றமிழ்க்காப்பே
பாண்டித் துரைத்தேவன் பண்பு.

2

பல்லா யிரமாகப் பண்டைத் தமிழ்ச்சுவடி
எல்லா விடத்தும் இயன்றவரை—பல்லோரைத்
தூண்டித் தொகுத்தான் தணிமறத் தொல்குடிப்
பாண்டித் துரைத்தேவன் பார்.

3

நன்னூல் பலவற்றின் நன்மணிப் பாத்தொகுத்த
பன்னூற் றிரண்டெனனும் பண்டாரர்—என்றோரும்
வேண்டிற்றெரிதாய்விரைந்துகூட்டுண்ணவைத்தான்
பாண்டித் துரைத்தேவன் பார்த்து.

4

இலக்கணமும் பல்வே றிலக்கியமுங் கற்ற
புலக்கணை யன்றிப் பொதுவப்—மலக்கமற
வேண்டும் விளங்குரைகள் வெவ்வேறு தோற்று
வித்தான்
பாண்டித் துரைத்தேவன் பாங்கு

5

கோவை யுலாமாலை கூறுங் கலம்பகமே
பாவின் தொகையாம் பனுவல்கள்—மேவுதொன்மை
ஈறு தொடங்கி யெளிய விலைப்பதிப்பான்
தேறுபாண் டித்துரைத்தே வன்.

6

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மான இருகடலில்
வாரி யெடுத்தசிங் காரவேல்—கோர
அபிதான சிந்தா மணிவெளியிட் டான்காண்
குவிதானம் பாண்டித்துரை.

7

செந்தமிழ் என்னும் சிறந்ததமிழ் மாதிகைதான்
உந்தி மணிபொன் னுகுமருவி—நந்தவுரை
மாண்ட அறிவாய்வு மல்கிவெளி வந்ததுவும்
பாண்டித் துரைத்தேவன் பாடு

8

சென்னை யரசியலார் செந்தமிழ்ச் சொல்லையெல்லாம்
முன்னும் அகர முதலியெனத்—துன்னுவிக்க
வேண்டி யமைத்த வியவர் குழுவுறுப்புப்
பாண்டித் துரைத்தேவன் பங்கு.

9

எவரும் நல்ல இயமும் மூரசிரியா
ஆவகை யாய்த்தெண்ணி யாண்டுதொறும் மூவகைப்
பண்டிதத் தேர்வமைத்தான் பாண்டித் துரைத்
தேவன்
இன்று மதற்கின் றிணை.

10

தென்மதுரைப் பாண்டியன் தெய்வத் தமிழ்வாழி
நன்மதுரை நாலாஞ்சங் கம்வாழி—சொன்மதுரப
பாலவை நத்தர்வேள் பாண்டித் துரைத்தேவன்
போலிமை யறற புகழ்

"தமிழா சிறக்கவும் தமிழ்ப்பயிர் தழைக்கவும்
கொண்ட நின் எண்ணம் குறைவில தாகுக!
வாழிய பெரும! வாழிய பெரும!!
ஊழிஊழி வாழிய சிறந்தே"

த. வே. உமாமகேசுவரன்.

நல்லோர் செம்மல்
(4-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கோட்டை மன்னருடைய தாத்தா பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் வேண்டியபடி 2008 ரூபாய் அனுப்பியிருந்தார். தமிழ்ச்சங்க நலத்திற்கு ஓராயிரத்தையும், ஓராயிரத்தைத் தமிழ்ச்சங்கத் தேர்வில் முதன்மை, இரண்டாம், மூன்றும் பரிசுக்குரியவர்களுக்குப் பரிசாகக் கொடுங்கள் என்று எழுதியிருந்தார். முதன்முதலில் முதல்பரிசாகத் தங்கத்தோடாவைப் பெற்ற பெருமை வேங்கடசாமிநாட்டாருக்கே உண்டு. அத்தோடா இருபதுபவுன் நிறையுடையது இன்றைய நிலையில் ஒரு திருமணத்தையே நடத்திவிடலாம் அத்தோடா 'புதுக்கோட்டை மகாராசா அன்பளிப்பு' என்ற பொறிக்கப் பெற்றிருக்கும்: பன்னிரெண்டு ஆண்டுகள் கழித்து சங்குப்புலவர் முதல்பரிசாக அத்தோடாவைப் பெற்றார்.

மெல்லத்தமிழ் இனிச் சாகும்

தேவரவர்கள் அறிவு ஒளிகொண்டு வரலாற்றில் திகழ்ந்திருக்கிறார்கள். நாகையில் நன்முறையில் நாநலத்தை காட்டியிருக்கிறார் குடந்தையில் பேசியிருக்கின்றார். தஞ்சையில் திருச்சியில் ஓர்நாள் மதுரையில் பலநாள் திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த சபையில் பலதிங்கள் பேசி இருக்கிறார். தமிழ்ச்சங்கத்தை தோற்றுவித்த அவர்கள் நூல்களையெல்லாம் ஒன்றுதிரட்டினார்கள் சினிவாச ஐயங்கார் போன்றோர் இக்கட்டிடத்தில் கூடி தமிழ் உண்டு களிப்படைந்தனர் புலவர்களையெல்லாம் கண்டபோது கைகட்டி வரவேற்றுப் பாதுகாத்த காரணத்தால் இருபதாம் நூற்றாண்டில் இனிய இலக்கியங்களைக் காண முடிகிறது கிடைப்பதற்கரிய நூல்களைத் தமிழ்ச் சங்கம் தனதாகக் கொண்டிருக்கிறது 'பாண்டியன் நூலகம்' என்று வள்ளல் பெயரிலேயே வாழ்ந்துவருகிறது. சாமான்யனாகத் தோன்றாமல் சான்றோன் பொன்னுச்சாமித் தேவருக்குத் திருக்குமாரனாகத் தோன்றிய அவர் நினைத்த காலை பஞ்சமத்தை. பட்டுபீதாம்பரம், வெண்சாமரம் வீச வேல்விழிகள், வேடிக்கை காட்ட விகடகவிகள். இம் என்றால் ஏனென்று கேட்க எத்தனையோ ஆட்கள் இன்னலின்றி இருந்திருப்பார் அதை விடுத்து உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் ஈந்த இல்லோர் செம்மலை —

உருப்படியான தமிழ்ப்பற்றுள்ளே நாடுகாண தவறிவிட்டது பிள்ளை என்று சொல்வார்கள் அது மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை தான். ஐயர் என்று சொல்லுவார்கள் அது உ. வே. சாமிநாதய்யர்தான். அதுபோல 'தேவர்' என்றால் தமிழ் காத்த தமிழ் வளர்த்த பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்தான் இவருக்காக ஏற்கனவே எண்ணித்தான் எழுதியிருக்கிறான் வள்ளுவன் 'செயற்கரியன செய்வார் பெரியர்' என்று 1867–ஆம் ஆண்டு இப்பெரியாரின் பிறந்தநாள் என்று சொன்னால் 1872–ஆம் ஆண்டு – இல் சரியாக ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் செக்கிழுத்த செம்மல் வ. உ. சி. தோன்றினார். வ உ சி தூத்துக்குடியில் கப்பல் கம்பெனி ஆரம்பித்தபோது பாண்டித்துரைத்தேவர் ஒரு லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தார் என்றால் இலாபம் கருதியல்ல. ஒரு தமிழன் ஆரம்பித்தான், தொடங்கினான் என்ற இன உணர்வோடு, இந்த நாட்டில் இப்படிபொரு இயக்கம் தேவை என்ற இருமாப்போடு கொடுத்தார். இவ்வெண்ணம் கொண்டு ஒரு மன்னர் கொடுத்தார் என்றால் அதுதான் இவரது நாட்டுப்பற்றின் உச்சமாக இருக்கமுடியும் இந்தச் செயலை இந்நாட்டு வரலாற்றிலே படைத்து விட்டோம். பறைசாற்றத் தவறிவிட்டோம். வ. உ. சி யை நம்பி அவரது கப்பல் கம்பெனியை நம்பி ஆங்கிலேயனை எதிர்த்துநடக்கும் ஒரு செயலுக்கு ஒரு லட்சம் கொடுத்தார் என்றால் அவருடைய காலச்சூழலில் அதைவிடப் பெரிய நாட்டுப்பற்று வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது.

உண்டால் அம்மஇவ் வுலகம் இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவது ஆயினும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே முனிவிலர்
துஞ்சலும் இலர்பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சிப்
புகழெனின் உயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனின்
உலகுடன் பெறினுங் கொள்ளலர் அயர்விலர்
அன்ன மாட்சி அனையராகித்
தமக்கென முயலா நோன்தாள்
பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே (புறம் ககஉ)

— என்ற புறநானூற்றுப் பொருளுக்கு.

எடுத்துக்காட்டாக ஏற்றம் பெற்றார். தமிழின்றித் தான் இல்லை என வாழ்ந்த தண்பாண்டித்தேவர் தமிழ்மக்கள் செய்த தவக்குறைவால் 1911–ல தமிழ் உள்ளத்தைத் தன்னகமாக் கொண்டு விண்ணக மெய்தினார். ஐயோ! அவனைத்

தமிழின் அருந்தவப் புதல்வன் மறைந்தானே! என அல்லல் உற்று ஆற்றாது அழுது அனாதைகளாயினர் தமிழர். 'தமிழ் நாட்டில் தமிழ்த்தெருவில் தமிழ்தான் இல்லை' என்றநிலை ஏற்பட்டிருக்குமா? பண்டித்துரைத்தேவர் இருந்திருந்தால் அவருக்குப் பின்னால் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் போன்றவர்கள் தொண்டைத் தொடர்ந்தார்கள் தமிழ்ச் சங்கம். நுழைவு, இளம்புலவர், புலவர் தேர்வுகளை நடத்தி நாடெங்கும் நல்லதமிழ் அறிஞர்களை உருவாக்கி வருகிறது. இன்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் தமிழ்ப்புலவர்களில் எழுபத்தைந்து விழுக்காடு தமிழ்ச்சங்கத்தில் பட்டம் பெற்றவர்களே. சில புல்லுருவிகளை தமிழ்ச் சங்கம் என்ற பெயரில் தனிக் கல்லூரிகள் நடத்தி தமிழ்ச்சங்கத்தின் பெயருக்குப் பொல்லாங்கு சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் எங்கள் அங்கீகாரம் பெற்ற எத்தனை கல்லூரிகள் சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற்றது தெரியுமா? உடலில் ஒரு பாகத்தில் கட்டி புறப்பட்டு விட்டால், அது தீங்கு செய்யும் போது இரணசிகிச்சை (Operation) செய்தாவது அதைப் போக்கலாம். அதற்காக உயிரையா மாய்த்துக் கொள்வோம்?

'கொலையிற் கொடியாரை வேந்து ஒறுத்தல்
பைங்கூழ் களைகட்டதனோடு நேர்' என்று வழி

வகை செய்திருக்கிறான் வள்ளுவப்பேராசான். கோணலைப் போக்கச் சொன்னால் கொள்கையை விட்டுவிடுவதா? உடலது ஊனத்தைப் போக்க உயிரை விட்டுவிடுவதா? பயிர் காக்க வேலியிடச் சொன்னால் வேகவைத்து விடுவதா? காட்டிய கண்ணை கைவிரல் கொண்டு குத்துவதா? கட்டிய மனைவியைக் கடனுக்காக விற்பதா? தமிழ் இயற்றிய சங்கத்தை எடுத்து ஆறுக்குப்பின் ஏறெடுத்துப் பார்க்காதே என்று ஆணையிடுவதா? 'மெல்லத்தமிழ் இனிச்சாகும்' என்று ஒரு பேதை பாரதியிடம் உரைத்தான். தமிழ் நாட்டில் தமிழ்த்தெருவில் தமிழ்தான் இல்லை என்று ஏங்கினான் பாரதிதாசன். பைந்தமிழ் தேர்ப்பாகன் பாரதி வாழ்ந்திருந்தால்,

''செந்தமிழ் நாடென்ற போதினிலே — துன்பத்
தேள்வந்து கொட்டுது காதினிலே'' —

என்று பாட்டை மாற்றிப் பாடி வெட்கப்பட்டிருப்பான்; வேதனைப்பட்டிருப்பான்.

பகுதிப் பல்கலைக் கழகம் (Deemed University)

தமிழ், உயர்தனிச் செம்மொழி (The Primary Classical language of the World) எனப் பாவலர் கூறுவார். தொன்மை மிகுந்த மொழியை நாடெல்லாம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம். பம்பாய், உத்திரப்பிரதேசம், ஆந்திரா, சிலோன், பர்மா முதலிய பகுதிகளில் இருந்தும் ஆண்டுதோறும் எங்களுக்கு மாணவர்கள் உண்டு. சென்னையில் 'தக்கண பாரத இந்திப் பிரச்சார சபை' இருக்கிறது. அது இரண்டுகோடி ரூபாயில் பகுதிப்பல்கலைக் கழகமாக (Deemed University) பல்கலைக் கழகத்திற்கு இணையாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கு கொடுக்கும் பட்டத்தைப் பதினான்கு பல்கலைக் கழகங்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றன. பகுதிப் பல்கலைக் கழகம் என்றால் பட்டம் கொடுக்கலாம் ஆராய்ச்சிக்குப் பட்டம் அளிக்கலாம். அதற்கு அரசு நல்கை (Government grant) யளிக்கிறது. இந்திக்கு மட்டும் அல்லாது வடமொழிக்கும் இதுபோன்ற அமைப்பு இருக்கிறது. தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு அதுபோன்ற தகுதிகள் அனைத்தும் இருக்கிறது. குறையிருந்தால் கூறிக் களையலாம் நிறையை நிரப்பலாம். குறையைக் களைவதை விட்டுவிட்டு கொலைசெய்வதா விவேகம்.

காலம் கனியட்டும்

'தமிழ் ஆய்ந்த தமிழ்மகன் தான் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராய் வருதல் வேண்டும்' என்ற பாரதிதாசனின் கனவு நனவான காலம். 'என்னரும் தமிழ் நாட்டின் கண் எல்லோரும் கல்விகற்று' ஏற்றம் பெற வேண்டும் என்ற ஏக்கம் தணிந்து வரும் காலம். தெருவெல்லாம் தேமதுரத் தமிழோசை நன்றுடு கொண்டாடும் பொற்காலம். இரண்டாவது உலகத்தமிழ் மாநாட்டைத் தமிழ்நாட்டின் தலைநகரில் நிகழச் செய்தோம்.

'தமிழுண்டு தமிழ்மக்களுண்டு
தமிழுக்கு நாளும் செய்வோம் நல்ல தொண்டு'

என்றோம்.

'எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழ் என்று சங்கே முழங்கு'

....

....
பொங்கு தமிழர்க்கு இன்னல் விளைந்தால்
சங்காரம் நிசமென்று சங்கே முழங்கு
என முழங்கினையே ... ...

உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் தமிழின்பால் நமக்குள்ள பற்றுதலை உலகறியச் செய்யவேண்டும் எனவிரும்பினோம். வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த வீரமாமுனிவர், கால்டுவெல், ஜி. யு. போப் ஆகியோருக்கும் கம்பனுக்கும், வள்ளுவனுக்கும், பாரதிக்கும் பாரதிதாசனுக்கும் தமிழ்மூதாட்டி ஔவைக்கும், இளங்கோவுக்கும் அவன் படைத்த கண்ணகிக்கும் சிலை வைத்தோம். தமிழின்பால் உள்ள பற்றுதலினால் பத்துச்சிலை வைத்த அறிஞர் அண்ணாவுக்கும் சிலை வைத்தோம். இவைகளெல்லாம் தமிழனது எழுச்சியை எடுத்துக் காட்டத் தேவைதான். ஆனால் இந்த பத்திற்கும் பதியாக இருக்கவேண்டிய ஒருவனை மறந்து விட்டோம்.

'சொல்வது யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்' என்பான் வள்ளுவன்.

அமுதத்தமிழ் — அரியணைக்குத் தகுந்ததமிழ் - முத்தமிழ் - மூத்ததமிழ் என்றெல்லாம் சொல்லலாம் எழுதலாம் கவிதை இயற்றலாம் ஆனால் சொல்லிய வண்ணம் செயல்படவேண்டுமே' போதனையெல்லாம் சாதனையாக்கிய செயல் வீரனை மறந்துவிட்டோமே! புத்த மடக் கெல்லார்க்கும் சிலை வைக்கின்றோம். சந்து பொந்துக்கெல்லாம் பெயர் சூட்டுகிறோம். நகரங்கள் பல நல்ல பெயரிலே உருவாகின்றன. எப்போது கூட நான்காவது சங்கத்தை நன்மதுரையில் நிறுவியவன் நமது நினைவிற்கு வந்தானில்லை. அவன் ஒரு சாதீய சமுதாயத் தலைவனில்லை ஒரு கட்சித் தலைவன் கிடையாது. என்பதினால் மறந்துவிட்டோமா? அவனை ஏமாறப் போற்று ஒதுக்கி வைத்து விட்டுத் தமிழ் வாழ்க என்று சொல்லக் கூத்து நாடகமாடுவது நமக்குப் புரியவில்லையா? தமிழனை வேறு ஓர் இனம் வந்து அழிக்க முடியாது என்பதனை நாம் அறிவோம். தமிழன் அழிகிறானே என்றால் அதற்கு அவன் தான் காரணமாக இருக்க முடியும். நம்மிடம் உணர்வு இருக்கிறது என்றாலும் சில முதலாளி வர்க்கத்தார் நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அவர்கள் சொந்த நலனுக்காக நம்மைப் பலி கொடுக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறியவேண்டும்.

முடிவுரை :-

'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்பது தான் தமிழனது பண்பாடு. 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்பதுதானே உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் நாம பொறித்துக் காட்டிய பொன்மொழி. பாண்டித்துரைத்தேவர் மட்டும் விதிவிலக்கானவரா? தன்னைப் போன்றே தமிழர்கள் அனைவரும் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணினார். தன்னைப் போன்றே மொழிப்பற்றும் இனப்பற்றும் ஒவ்வொரு தமிழனும் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார். இன்னும் சிலர் இருக்கிறார்கள். இவ்வுலகம் இருக்கிறது

'எந்நன்றி கொன்றார்க்கு உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.'

முருகா வருக! அருள்வாய் நலமே!

(இராசகுமார். திரு. ஆர். காசிநாததுரை)

செந்தமிழ் முருகன்மேல் சந்தவிசைப் பாடலும், வெண்பாக்களும் நூற்றுக்கணக்கில் விரைந்து பாடி வியப்பில் ஆழ்த்துபவர் திரு. காசிநாததுரை அவர்கள் ஆவார்கள். பத்திச் சுவையும் வேண்டுதலும் ஒன்றிய அவர்தம் வெண்பாக்களைப் படிக்குந்தோறும் தனி இன்பம் உண்டாகும். இதோ அவர்கள் பாடலுள் சில.

பாடும் பணி அருள்க

1. தந்தி முகனே சரவணனின் முன்னோனே
வந்தித்தேன் உன்னை வரங்களெல்லாம் — சிந்தை
சத்திமிக மெய்ப்பொருளைச் சந்தமுடன் நான்பாடிப்
புத்தியுடன் வாழப் புரி.

நல்லார் இன்பம் அருள்க

2. எல்லாம் குகன்செயலென் றெண்ணிமனச் சாந்தி செயும்
நல்லோர் பழக்கத்தை நான்பெறவே — பொல்லாத
மாய விருணீக்கு மால்மருகா மான்மகளைத்
தோயுமழ காநீ துணை.

கொடுமளூரில் 10-2-47-ல் தங்கியிருந்த போது பாடியது

3. நியாயமொரு கல்வி நிலத்தோர் பழக்கம்
தியாகமது செய்யும் திறமை — தயாளம்
உடைகளார் தோப்பில் உயர்ந்தோங்கி நிற்கும்
கொடுமளூர்க் கந்தா கொடு.

மனவுறுதி தருக

4. நாளும் பெற்றவுதவும் நல்ல மனசாட்சி
போலுளதோ யிந்தப் புவிதனிலே — மேலும்
நடத்தை யதற்கேற்ப நான்செய் யமனே
திடத்தை யெனக்கீந் திடு

தீயவை தீண்டாமல் கா

5. வேற்படை யேந்தியகம் வேலவா மேதினியில்
மேற்படும இக்கலியின் வேலையால் — ஏற்படும்
தீய நினைவுகளை தீண்டாமல் எந்தனுளம
ஆய உலகை யருள

இலஞ்சிக் குமரனைப் பாடியது

6. ஊடே மனங்கெடா தன்புகமழ்ச் சந்தமும்
பாடிர் பலங்கொடுத்துப் பாலிப்பாய் — வேடர்
குலத்திறக்க வந்தஅம் மான்மகளைக் கொஞ்சும்
இலஞ்சிக் குமரேச னே.

பாவலர். பாண்டித்துரைத்தேவர்

தமிழ் நாவலர் சி. அரசப்பனார்
திருச்சி

1

முக்குலத்தோர் தவமணியே மூவேந்தர்
பரம்பரையே - முயன்று நாட்டின்
எக்குலமும் நனிவாழ இன்றமிழின்
சங்கத்தை இயற்றி நாட்டில்
பக்குவமாய் ''நாறசங்கம்'' நிலைநாட்டிப்
படித்தமேலோர் - பரவிப் போற்றத்
தொக்கமைத்த துரைத்தேவே தொன்னூலும்
நன்னூலும் துலங்க வைத்தாய்.

2

நாட்டுக்கு விடுதலையை நாட்டிடவும்
சிதம்பரப் பேர் - நண்ப ரானீர்!
வீட்டுக்கு வீடுபுகழ் மேவிடவும் செந்தமிழை
விளங்கச் செய்தீர்!
ஓட்டுக்குச் செய்யாமல் தமிழகத்தார்
உயர்ந்திடவே - உண்மையாக
நாட்டுக்கு நிலையான இத்தொண்டை
நாட்டியதால் - நாளும வாழி!

3

ஐயத்தை அறுப்பதற்கு நூலின்றி அலமந்த
அறிஞ! அன்றே
வையத்தை ஆண்டவர் நாம் எனுமுண்மை
இதயத்தே - வாங்கித் தோன்ற
மையநகர் மதுரையெனத் தமிழ்ச் சங்கம்
தேர்ந்தெடுத்து மதித்துப் போற்றிக்
கைவைத்தாய் மனைஞாற்றாய் பெருகிய
நல்லறவாறு - காலம் எல்லாம்!

4

சோணாட்டுப் புலவரொடு புகழ்பரப்பும்
புலவரெலாம் – புகுந்து ஒன்றிச்
சேனாட்டுப் புலவரொடுத் தாய்மொழியை
ஒப்பிட்டு – தனிமை நோக்கி
மானாட்டும் வகைதுறைகள் மட்டின்றி
உழைத்துழைத்து – மாண்பு கொண்டு
வேணாட்டுப் பல்கலையும் செந்தமிழால்,
மேன்மேலும் விளங்கச் செய்தாய்!

5

தன்னுரிமைப் பொருளெல்லாம் தமிழ்மொழியின்
உயர்விற்கே – தந்து வந்து
மண்ணாலும் சின்னாளில் மாண்புநிறை
மொழிநாடு – வாழ வைத்து
விண்ணாடு புகழ் நிறுத்தி விருப்பமொடு
புகுந்தனையோ? விண்ணின் மன்னர்
தன்னோடு தமிழினிமை சுவைத்துணரச்
சென்றனையோ – தரணி வேந்தே?

6

இந்நாட்டில் வாழ்கின்ற தமிழர் யாரும்
எவ்வுரிமை பெறஇன்று உரிமை உண்டு.
அந்நாளில் உரிமைபெற உழைத்தோர் தம்மை
அவமதித்தால் நன்றிக்கு உரிய தாமோ?
இந்நாளில் அந்தணரும் பிறரும் போற்ற
ஏன் மன்னர் குலம்மறுத்தார் இதயம்
வைப்பீர்!
பொன்னான துரைப்பாண்டித் தேவ உம்மைத்
துதிப்பாரும் மதிப்பாரும் வாழ்வு வென்றார்.

7

பாண்டித் துரைத்தேவ! பாவலரின் காவலரே!
பழைய சங்கம்
வேண்டித் தவமிருந்து பாண்டியரின்
சேமிப்பாய்–
விழைந்து வாழ்ந்து

பாண்டி நிலவ் தழைக்கப் பண்பார் தமிழ்வாழப்
பாரே ஓங்கத்
தோண்டும் அறிவூற்றே தூயோரின் பண்புருவே
துலங்கி வாழி !

௮

சொல்லுக்குச் சொல்லழகும் தூய்மைக்கு
வாயழகும் - தூய நோக்கும்
வெல்லற்குச் செயலழகும் வேற்றாரும்
மதிக்கின்ற - தியாகப் பண்பும்
புல்லுக்கும் நெல்லுக்கும் புரவலரை
நாடுகின்ற புலவர் தம்மை
மல்லுக்குத் தானழைத்து தம்மை மாதங்கம்
தானீந்த மாண்போய் வாழி !

௯

புல்லுரையால் தோற்றத்தால் புகழுரையால்
மலிந்து நின்ற - பொல்லா நாளில்
நல்லுரையால் நயவுரையால் நாநலத்தால்
ஏவெழுதிப் பெரிய அந்தத்
தொல்லாண்மை மாவீரர் பாண்டிநகர்
துரைத்தேவர் - பரோர் போற்றும்
நல்லாண்மைப் பாவலராய் நாற்சங்கக்
காவலராய் - நின்றார் வாழி !

— ✻ —

பட்டாங்கில் ஏறிய பாண்டித்துரைத் தேவர்

தமிழ்த் தொண்டன். ஆ ஆண்டியப்பன்,

மதுரை

உலகிலே பல்லாயிரக்கணக்கான மொழிகள் உலவி வருகின்றன பல்வேறு மக்களால் பல்வேறு இடங்களில் பேசப்பட்டு வந்தாலும் கூட அனைத்தும் சேய் மொழிகளே யாம் நந்தமிழ் மொழிக்கு. அம்மொழிகளின் மேல் படிந்துள்ள துருவினைச் சுரண்டிச் சுத்தம் செய்தோமானால் சுடர்மிகும் நம தமிழ்மொழி, எத்திக்கும் இணையில்லாதது என்பதை மெய்ப்பிக்கின்றன.

முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாய். பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாய் என்றும் குன்றா எழிலும் சிரிளமையும் பொருந்திய கன்னித் தமிழ்மொழி நம் தமிழ்மொழி. எழுத்து வடிவிலே அழகும், ஒலிவடிவிலே இனிமையும் மிளிரும் உயர்தனிச் செம்மொழி பிற எம்மொழிக்கும் இல்லாத ஐவகை இலக்கணங்களும் ஒருங்கே அமைந்த செம்மொழி. உலகோர் பலரையும் தம்பால் ஈர்க்கும் தேன்மொழி தெய்வத் தமிழ் மொழி. தித்திக்கும் நம் தீந்தமிழ்மொழி போல் எத்திக்கும் இல்லை எம்மொழியும் என்பதைச் சான்று காட்டியுள்ளார் ஆன்றோர் பலர்

ஆங்கில மொழி வளர்ச்சிக்கு ஆக்சுபோர்டும், இலத்தின்மொழிக்கு உரோமாபுரியும், கிரேக்கமொழிக்கு ஆதன்சு நகரும் அமைந்திருந்தது போல் 'தண்ணார் தமிழ் மொழிக்குத் தண்பாண்டிநாடு' என்பதை அறியாதார் யார்? தமிழ் மொழிக்குச் சிறப்பிட மட்டுமல்ல இந்நாடு; பிறப்பிடமுமாகும், தென்னகம், தென்பாண்டி நாடு எனச் சங்கப் புலவரும் முழங்கும் மங்களப் பாண்டிவள நாடு' அல்லவா!

பேரரசுப் பெரு மன்னராம் காய்ச்சின வழுதிப் பாண்டியன் முதல், கடுங்கோன் பாண்டியன் ஈறாக வெண்டேர்ச் செழியன் முதல், முடத் திருமாற பாண்டியன்

ஈறாக; உக்கிரப் பெருவழுதிப் பாண்டியன் முதல்' உக்கிர பாண்டியன் என்ற மாறன் பாண்டித்துரைத்தேவர் ஈறாகக் கொண்டு சங்கம் வைத்துத் தமிழ்வளம் பெருகியது தென் பாண்டி நாடேயாம்.

அத்தகு பெருமைமிகு பாண்டிய வளநாட்டை நினைவு கூறும் பொழுது சேது நாடே முன் நிற்கும் நம் மனக்கண் முன்பு

தண்டமிழ்க் கிழவா மூவருக்குப் பின்னர் அவ்வழியில் தோன்றுதொட்டு பிற்காலத்தில் தமிழ்ப்பயிர் வளர்த்தது சேது நாடு 'முகவை' என்ற இலக்கியச் சிறப்புப் பெயர் பெற்றதுமாகும்.

சைவப் பெரியார்களும், சமயக் குறவர்களும் பொலிந்து தவழ்ந்த நாடு தமிழ்க் கூறும் நல்லுலகம் முழுவதிலும் உள்ள புலவர்களால் வியந்தும், நயந்தும் பாராட்டி போற்றி திரண்ட திருவுடைய நாடு என்பதை நாம் அறிந்ததே

இலக்கியம் புகழும் அச்சேது நாட்டுத் தலைநகராம் முகவையின் தென்கிழக்கே பதினாறு கல் தொலைவிலுள்ளது புதுமடம். இவ்வூர் 'தேவை' என்னும் இலக்கியச் சிறப்புப் பெற்ற இராமேச்சுரம் செல்லும் பயணிகளுக்கு உணவளித்து ஊக்கமூட்டி; தஞ்சமளிப்பதில் தாயகமாக விளங்கி வந்தது ஆங்கு மறவரின் மாண்பு தேயுறாது வாழ்ந்து வந்தவர் மூதறிஞர் ேதத சிவஞானத்தேவரவர்கள். அவர்தம் திருமகனார்தாம் மேதகு பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்கள்.

கருவிலே திருவுடையோராய் இருந்து பின்னைய நாளிலே அருங்கலை பல பயின்று நற்றிறம கொண்ட அமைச்சராளன் சேதுபதிச் சிமையிலே நாட்டின் செங்கதிராகத் திகழ்ந்த அமைச்சர் பொன்னுச்சாமித் தேவரவர்களுக்கும் சேது நாடு அரசியார் பர்வதவர்த்தனி நாச்சியாரின் தமக்கையராம் முத்துவீராயி நாச்சியார் என்ற பெரிய நாச்சியார் அவர்களுக்கும மூன்றாவது மகனாகப் பிறந்தார் 1867-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 21-ஆம நாள்.

பெற்றோர் இட்ட பெயர் உக்கிரபாண்டியனாகும். ஒப்பற்ற உருவினராகவும், கருவிலே திருவுடையோராகவும் காட்சி தந்தார். பின்னர் மொழிநலம் மேனி மக்கள் உள்

ளத்திலே அறியாமை என்னும் இருளகற்றி அறிவு நலம் பேணி, கலைவளித்தமிழாக்கம் பற்றிப் புதுப்புது எண்ணங் கொண்டு, தனித்தமிழால் உணர்வூட்டி, பண்டிருந்த தமிழ் மொழிக்குப் பார்புகழும் விடிவெள்ளியாகத் திகழ்ந்த அத் திருமகனாரைப் பாண்டித்துரைத்தேவர் என்று அழைத்தது இலக்கிய உலகு. முப்பாலும் பாருக்குத் தந்த திருவள்ளுவரும் தேவரன்றோ!

தமது மூன்றாவது ஆண்டிலேயே தமது அன்புத் தந்தையை இழந்த தேவரவர்கள் நற்றமிழ்ப் புலவர்களிடமும, நல்லிசைச் சான்றோர்களிடமும முறையாகக் கற்றுத் தேர்ந்தார். அவர்தம் ஆங்கில அறிவுத் திறனை வியத்தகு முறையிலேயே அமைந்திருந்தது என்பர் ஆன்றோர் பலர். தமது பதினெட்டாவது வயதிலே 1884-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 4-ஆம் நாள் தமக்குரிய பாலவநத்தம் குறுநில மன்னர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். நாட்டுக் காவலரானார். நந்தமிழ் ஏட்டுக்கும் காவலரானார். வழி வழிப் புலவர் மரபு தழைத்தோங்க நலம் ஆய்த்தார். பருவமழை போல் பைந்தமிழுக்கு உதவி பட்டாங்கில் ஏறினவர் வள்ளல் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள்.

பண்டு தமிழ் வளர்க்கப் பாண்டியர்கள் வைத்த சங்கம் (தமிழ்ப் பேரவைகள்) மூன்றும் மறைந்த பின்னர் 1901 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 14 ஆம் நாள் கூடல் நகரில் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவியவர். கடைச் சங்கம் இருந்த கால பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதிப் பாண்டியனே. இந்நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவிய உக்கிர பாண்டியன் என்று பாண்டித்துரை தேவரவர் என்று போற்றிப் புகழ்ந்தது இலக்கிய உலகு

களப்பிரர் காலத்திலிருந்து நிலையிற்றளர்ந்து துஞ்சிக் கிடந்த மக்களது சோர்வகற்றியவர், குவலயமெல்லாம் குளிர்தமிழ் முரசொலிக்க அருங்கரங்கள், உயர்த்தியவர். அன்னைத் தமிழ் மொழியின் அணிகலன்களாம் எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு, ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் ஆகியவற்றை நாற்றிசையும் பரவ வழி செய்தவர், கிடைத்தற்கரிய நூல்களாகிய கருவூலங்களை அச்சேற்றி தமிழ் மணக்கச் செய்த பணிமாறன். அன்னார் அவ்வாறு செய்திராவிட்டால் இன்றைக்குக் கிடைத்திருக்கும் கடைச் சங்க நூல்கள் பல கிட்டியிருக்காது நமக்கு உறுதியாக, இவ்வாற்றற்கரிய தொண்டினை நினைவு கூர்ந்துள்ளவர் எத்தனை பேர்?

இலக்கிய வரலாறு எழுதப் புகுந்த பலர் ஏன் மறந்தனரோ ? மறைத்தனரோ? இதுவரை உண்மையை எண்ணிப் பார்க்காமலே இருப்பது வியப்பாகவேவுளது.

கடைச்சங்க காலம் மூன்றும் நூற்றாண்டு என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கக் காலம் வரையிலும் ஏறக்குறைய பதினாறு நூற்றாண்டுகாலம். அன்னை மொழி யோங்க அயராது பாடுபட்டவரும் உண்டு. எளிதாக மக்களுக்குத் தமிழ்ச் சுவையை எடுத்தூட்டியவர் எண்ணிலடங்கார். தொல்லூலும், நன்னூலும் துலங்க வைத்தவருமுண்டு. நாட்டில் அருந்தமிழால் ஏற்றம் பெற்றவருமுண்டு. ஏட்டிலே ஊறி, ஊறி இரும்பூதெய்தியவருமுண்டு.

ஆனல் !

பண்டிருந்த தமிழ் மொழிக்குப் பார்புகழும் விடிவெள்ளியாய் விளங்கியவர், மண்ணெங்கும் தமிழ் மணக்க மாசிலாச் சங்கம் நிறுவியவர், (தென் மதுரை) நகரின்கண் முன்போற்றமிழ்ச் சங்கத் தாபனம் செய்தீரன் என்று பாராட்டுக்குரியவர் - வள்ளல் பாண்டித்துறைத் தேவரவர்களேயாவர்.

அதுமட்டுமன்று !

தஞ்சமென்று வந்தவர்க்கு என்புருக்கும் அன்புச் சொல்லால் இமயமும் நாணும்படி அள்ளி அள்ளி கொடுத்தவர் முல்லைக்குத் தேரீந்து புலவர்க்கு இல்லையெனாது வழங்கிய வள்ளல் பாரியைப் போல், தானுறைந்த மாளிகையைத் தமிழுக்கீந்து விண்ணவர்க்கும் எட்டாத புகழை மண்ணிலே ஈட்டி நின்றவர் தமிழ்ப் பணபாட்டின் எல்லைக்கு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்ந்த பெருங் கொடை வள்ளவார். 'பாண்டித்துரையெனனும் பாரிநிகர் வள்ளலும் போலீண்டுத் தமிழ்வளர்த்தார் யார்?'' ''பணைடுபுரி பரசர் தமிழ்வளர்த்த பாண்டியர் போலும் மொழிக்குத் தொண்டு புரிபரசர் தொல்நிலத்தான்'' என்றும் 'தழையென மணம் பரப்பி தமிழ்வளர்த்த தண்ணூர் தமிழ்க் காவலன்', பாவலன் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களின் தன்னேரிலாத் தமிழ்ப் பணியை ஏட்டிலே தீட்ட இயலுமோ..?

தேவரன்றோ !

"மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்கள் மதுரையின் வளர்ந்து முடிந்தன. இன்று நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் கருவி நூல்களெல்லாம், தொல்காப்பியம், புறநானூறு அகநானூறு, பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் எல்லாம் சங்கச்செல்வங்கள் எத்தனையோ நூல்களைக் கடல் உண்டு விட்டது. தமிழின் மேல் அதற்கு அத்தனை ஆர்வப் பசி. எஞ்சிய நூல்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். பழம் பெரும் புலவர். நூலுடன் தமிழ் நின்று விடக் கூடாது. புலமையூற்று அருவியாகப் பாய்ந்து தமிழ்ப் பயிரை நாடெங்கும் வளர்க்க வேண்டும் தமிழ்ப் புலவர் அனைவரும் இச் சங்கத்திற்குக்கூடி த்தாய்மொழியை வளப்படுத்த வேண்டும். இங்கே புலவர் வகுப்பு நடத்தி மாணவர்களுக்குத் பயிற்றிப் பட்டம் தரவேண்டும் கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்குத் தமிழ்த் தேர்வு வைத்துத் தகுதிப் பத்திரம் அளிக்க வேண்டும். தமிழக பள்ளிகளிலெல்லாம் நமது சங்கப் புலவர்கள் ஆசிரியராகி ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுக்குத் தமிழ் புகட்ட வேண்டும். தமிழ் ஆராய்ச்சிக் குழு ஒன்று நாட்டி மொழியைக் காலத்திற்கேற்றபடி வளப் படுத்த வேண்டும் ஆங்கிலத்திற்கு இணையாகத் தமிழை வளப்படுத்தி விஞ்ஞான நூல்களையும் தமிழில் எழுத வெளியிட வேண்டும் பெருக புலவர்! வருக புரவலர்! உயர்க தமிழ் என்று தமது உள்ளக் கருத்தை உலகறியச் செய்தவர்; எல்லையில்லாப் புலவர்களை இம்மண்ணிலே தோற்றுவித்த மாறன் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களின் மாண்பிற்கோர் உவமையுண்டோ !

வாய்மைமிகு இலக்கியக் கோயிலாம் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தை முத்தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமாகத் திகழ வேண்டும் என்று பொருள் சேர்க்க அச்சிட்ட கைச்சான்றுகள் வழங்கப் பட்டது சங்க உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும்.

ஆனால் . !

இடையிலே தடைப்பட்டது அவர் தம் தொண்டு பெரும் முயற்சியைக் கைவிடச் செய்தது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், என்பதை அன்றைய தமிழறிஞர்கள் அறிந்ததேயாம்.

தமது நெஞ்சத திரையின் நினைவு வடிவங்களை ஒல்லும் வகையில் உலகிற்கு உவந்தளித்தவர். முக்கனிச் சாறாகக் கோத்த வள்ளுவம் போல், நனூலாம்

பன்னூல் தந்த பாவலர் போற்றிய காவலர்; முத்தமிழைச் செந்தமிழால் முறைப்படுத்தித் தமிழ்ப் பழம் சரிதை, சைவ மஞ்சரி, முதலிய ஐவகை இலக்கணங்களும் அமைந்த நூல் களும் வெளியிட்டவர் திங்கள் ஏடாம் செந்தமிழ் முழங்கிய சிங்கத் தமிழ்மகன் சேதுகுலச் செங்கதிராய வள்ளல் தேவ ரவர்கள் 1911-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்த் திங்கள் இரண்டாம் நாள் மாலை தமது மாளிகையில் உறையாடிக் கொண்டிருந்த போழ்து மயக்கமுற்று வீழ்ந்தார் நினைவு தவறி விட்டது. மணித்துளியில் மறைந்துவிட்டது கலைமன்னன் பூத உடல்.

பண்ணுதற்கு இயலாத ஆயல்பு தொன்மைச் சிறப்பு பெற்ற அப்பெருந்தகை நிறுவிய மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் வெண்நிலவும் நாணும்படி ஒளி வீசி, எழிலுற அறிவொளி காட்டி மணம் பரப்பி தொடர்ந்து தமிழ் எட்டிப் பிடித் திருக்கின்றது. எழுபத்தைந்தாம் ஆண்டு. தடையெல்லாம் தகர்த்தெறிந்து தொடர்ந்து பணிகளை செய்து, குன்று எழிலுடன் இளமையும் பொருந்திபல்லூழி வாழ ஆலவாய் அண்ணலும். அங்கயற்கண்ணம்மையும் அருள்புரிவாராக.

திராவிட மொழிகளில் வண்ணனை அமைப்பும்— வரலாற்று அமைப்பும்

திருமிகு இரா. கோதண்டராமன் எம். ஏ.; எம். ஏ

வினையாலணையும் பெயர்கள்

(தொகுதி-70 பகுதி-1ன் தொடர்ச்சி)

---

2. *மாடிதவு— < *மாடிதபு < *மாடிதம்பு < *மடிதம் —பு

   *மாடிதம்— < *மாடிதய்ம் < *மாடிதய்—உம்
   *மாடிதய்— < *மாடிது—அய்
   *மாடிது— < *மாடிந்து < *மாடிம்—து
   *மாடிம்— < *மாடிய்ம < *மாடிய்—உம்
   *மாடிய்— < *மாடு—இய் கன்னடம்

3. பாடியவு— < *பாடியபு < *பாடியம்பு < *பாடியம்—பு

   *பாடியம் < *பாடியய்ம் < *பாடியய்—உம்
   *பாடியய்— < *பாடிய்—அய்
   *பாடிய்— < *பாடு—இய் தமிழ்

4. *பாடினவு— < *பாடினபு < *பாடினம்பு < *பாடினம்—பு

   *பாடினம் < *பாடினய்ம் < *பாடினய்—உம்
   *பாடினய் < *பாடினு—அய்
   *பாடினு—/ *பாடிநு— < *பாடிந்து < *பாடிம்—து
   *பாடிம்— < *பாடிய்ம் < *பாடிய்—உம்
   *பாடிய்— < *பாடு—இய்

மேலே நிகழ்த்தப் பெற்றுள்ள ஆய்வில் நிகழும் சில வினையமைப்புக்கள் வழக்கில் நிகழ்வனவாகவோ, நிகழ்ந்தனவாகவோ காணப்படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக,

தெலுங்கில் *சேஸினய் என்ற ஓர் வினையமைப்பு பலவின் பால் வினைமுற்றாகவும், ஈற்றுமெய்யை இழந்து பெயரெச்ச வினையாகவும் வழக்கில் உள்ளன. கன்னடத்தில் தென்படும் *மாடிதவு வாய்பாட்டு வினைகள் பலவின்பால் வினைமுற்றுக்களாகவும், *மாடிதம் என்ற வாய்பாட்டு வினைகள் பழங் கன்னடத்தில் ஆண்பாற் பொருண்மையை உணர்த்தும் ஒருமை வினைமுற்றுக்களாகவும் நடைபெறுகின்றன. பாடிதம் (HKL பக்கம் 129) 'பாடினன்' தமிழில் *பாடியய் போன்ற வினையமைப்புக்கள் ஈற்று மெய்யை இழந்து பலவின் பால் வினைமுற்று பொருண்மையையும், பெயரெச்சத் தன்மையையும் குறிக்கின்றன. *பாடினய் போன்ற வினையமைப்புக்கள் பாடினை போன்ற வடிவினவாகி முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்றுக்களாகவும் பழந் தமிழில் வழங்குகின்றன. *பாடினா போன்ற வினையமைப்புக்கள் தன்மை யான்பாற் வினைமுற்றுக்களாகச் செயல்படுகின்றன. இவ் ஆய்வில் குறித்துப் பெற்றுள்ள *சேஸினவு-, *மாடிதவு-, *பாடினவு- ஆகிய வினைவடிவங்கள் ஓரே வரலாற்று அமைப் பினவாகும் தொடக்கத்தில இத்தகைய வினைவடிவங்கள் இரு திணை ஐம்பால் மூவிடங்களையும் உணர்த்தும் பொது வினை களாக வழங்கியிருக்கலாம். மேலும் இத்தகைய வினைவடிவங் மூலமொழியிலேயே தோன்றியமைந்தனவாகவும் கருதலாம்

துகரகிளவியின்முன *செய்தம் வாய்பாட்டு வினைகள்

புகரக்கிளவியின் முன் நிகழும் *செய்தம் வாய்பாட்டு வினைகள் *செய்தபு வாய்பாட்டினவாகி, பின்னர் வல் லொலி வீழ்ச்சியாலும், உயிர்களிடை தனித்து விடப்பட்ட அவ்வொலியாகிய பகரம் வகரமாக திரிந்தமையாலும் அவை *செய்திவு வாய்பாட்டினவாக அமைந்து -அன், -அள், அர், -ஐ ஆகிய விகுதிகளை ஏற்று தமிழில் வினையாலணையும் பெயர் களாக நடைபெறும் போக்கினை மேலே கண்டோம் கன் னடத்திலும *செய்தவு வாயபாட்டு வினைகள் -அனு, -அளு, -அரு போன்ற விகுதிகளை ஏற்று வினையாலணையும் பெயர்களாக பெயர்களாக அமைகின்றன. எ-டு கண்டவரு (< * கண்டவு—அரு) 'கண்டவர்', கண்டவளு (< * கண்டவு—அளு) 'கண்டவள்'. கண்டவனு (< * கண்டவு —அனு) 'கண்டவன்' பழங்கன்னடம் (HKL. பக்கம் 145) பந்தவா (bandavam) (< * பந்தவு — அர்) 'வந்தவன்' இனி *செய்தம வாய்பாட்டு வினைகள் துகரகிளவியின் முன் நிகழும் போது அமையும் *செய்தந்து வினைகளில் நிகழும் மாறுதல்களை காண்போம் *செய்தந்து வாய்

பாட்டு வினைகளில் ஈற்றில் உள்ள துகரக்கிளவியின் முன் நிகழ்ந்த மெல்லொலி வீழ்ச்சியால் செய்தது வாய்ப்பாட்டு வினைகள் தோற்றம் கொள்ளத் தொடங்கின. ஆடியது [< *ஆடியந்து < * ஆடியய—து], பாடியது [< பாடியந்து < * பாடியம்—து] போன்ற வினைகளின் தோற்றமும் அவ்வாறே அமைந்தனவாதல் வேண்டும். * செய்தந்து வாய்ப்பாட்டு வினைகளில் மேற்படி மெல்லொலி வீழ்ச்சியுறாத நிலையில் அதன் பின் நிகழ்ந்த வல்லொலி மெல்லொலியாகத் திரிந்து * செய்தநு என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினைகள் வழங்கிய நிலை ஒன்றை அமைத்துக்கொண்டு, அவ்வாய்பாட்டு வினைகள் பின்னர் *செய்தநு / *செய்தனு வாய்பாட்டினவாக ஒடுங்கின எனக் கருதலாம். இவ்வாறு ஒடுங்கிய வாய்ப்பாட்டு வினைகளே பின்னர் கன்னடத்தில் ஆண்பால் பொருண்மையை உணர்த்தும் இறந்தகால வினைமுற்றுக்களாக வழக்கத் தொடங்கினவாதல் வேண்டும். பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகள் * செய்தனு [< * செய்தநு] வாய்ப்பாட்டினவாகக் கன்னடத்தில் வழங்குவனவாகும.

அவனு பந்தனு (bandanu) 'அவன் வந்தான்'
அவனு கொட்டனு 'அவன் கொடுத்தான்'
அவனு நக்கனு 'அவன் நகைத்தான்'
அவனு நூதனு (nutanu) 'அவன் நூற்றான்'

இவ்வாறே கன்னடத்தில் காணப்படும் ஆடிதனு 'ஆடினன்' மாடிதனு 'செய்தான்' கேளிதனு 'கேட்டான்' போன்ற வினையமைப்புக்களும் பின்வருமாறு தோன்றியனவாகக் கருதலாம்.

ஆடிதனு < * ஆடிதநு < * ஆடிதந்நு < * ஆடிதந்து < * ஆடிதம்—து
மாடிதனு < * மாடிதநு < * மாடிதந்நு < * மாடிதந்து < * மாடிதம்—து
கேளிதனு < * கேளிதநு < * கேளிதந்நு < * கேளிதந்து < * கேளிதம்—து.

(தொடரும்)

[illegible]

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடுகள்.

1. வைத்திய சாரசங்கிரகம்	...	ரூ. 15—00
2. பன்னூற்றிரட்டு	...	ரூ. 3—00
3. தமிழ்ச் சொல்லகராதி முதற்பாகம்	...	ரூ. 10—00
4 பெருந்தொகை	...	ரூ. 7—00
5. அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு	...	ரூ. 2—50
6. ஸ்ரீ கிருஷ்ண சரித்திர விமர்சனம்	...	ரூ. 2—50
7. சுகசந்தர்சன தீபிகை	...	ரூ. 1—50
8. தமிழர் வாழ்வு	...	ரூ. 2—00
9 மாறனலங்காரம் (பொருளணியியலுரை)		ரூ. 5—00
10. பெருந்தொகை (முதல் 50 பாடல்கள் மூலமும் உரையும்)		ரூ 1—00
11. குருகை மான்மியம்	...	ரூ. 6—00
12. T. C. ஸ்ரீநிவாசயங்கார் நினைவு மலர்	...	ரூ 1—00
13. கோவை கலம்பக நூல்கள்	...	ரூ. 5—00
14. உலா நூல்கள்	...	ரூ. 5—00
15. பாமாலை நூல்கள்	...	ரூ. 7—00
16. இலக்கிய நூல்கள்	...	ரூ. 7—00
17. இலக்கண நூல்கள்	...	ரூ. 5—00
18. பரீக்ஷா பஞ்சகம்	...	ரூ. 5—00

குறிப்பு: 1. புத்தகங்கள் வேண்டுவோர், தேவைக்கு எழுதும் பொழுது 25o/o முன்பணம் அனுப்ப வேண்டும். பாக்கித் தொகைக்குப் புத்தகங்கள் வி. பி. பி. மூலம் அனுப்பப்படும்.

2. விற்பனையாளர்களுக்கும் நூலகத்திற்கும் 15o/o கழிவு கொடுக்கப்படும்.

3. புத்தகங்கள் அனுப்புவதற்கான செலவுகளை வாங்குவோரே ஏற்கவேண்டும்.

"செந்தமிழ்"

அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் அடங்கிய இம்மலர் ஆண்டுக்கு நான்குமுறை வெளியிடப் பெறுவது.

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 5—00

புலவர்கள் பலர் எழுதிய அரியகட்டுரைகள். ஆய்வுரைகள் கொண்ட பழைய "செந்தமிழ்" இதழ்கள் ஆண்டு வாரியாகப்பைண்டு செய்யப்பட்டுள்ளன அவற்றின் விலை தனித்தனி ரூ 5—00

தேவைக்கு: டி. பி. எம். பெரியசுவாமி,
செயலாளர்: மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்,
54, தமிழ்ச் சங்கச் சாலை, மதுரை-1.
என்ற முகவரிக்கு எழுதவும்.

இவ்விதழ் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்காக செயலாளர் திரு. டி. பி. எம். பெரியசுவாமி அவர்களால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது

அச்சிட்டோர்: கண்ணகி பிரஸ், மதுரை.